

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Kadınların	2
Kadınların Sosyal Kişiliği	2
İslam'da Kadının Değer Meseleleri	3
Müslüman kadınların fazilet ve değerleri	4
Kadınların Yeteneklerinin filizlenmesi	5
Filistin	6
Filistin İslami Kıyamını Desteklemek Vacib-i ayni'dir	6
İlahi Vaadin Tahakkuku	7
Filistin Filistinlilere Aittir	8
İslami Uyanış Dönemi	9
İmam Humeyni (ra.)	10
İmam (ra) asil Muhammedi (sav) İslam'ın Bayraktarıdır	10
İmam'ın Büyük Hedefleri	11
yol ve hareketinin sonuç ve bereketleri	12
İmam Humeyni'nin Büyük işi	13
Müslümanların izzet ve kuvveti	15
İnkılâbın Öğretmeni İmam (ra)	17
İmam (ra)Büyük Hüneri	18
Hürriyet ve Bağımsızlık	19
unutulmuş hakikatlerinin ihyası	20
bizlerin vazifesi	21
vefakârlık ve onun çizgisinde hareket etmek	22
İmam Humeyni (ra)in yoluyla ahdimiz	23
İmam Humeyni (ra)in Ümmete dersi	24
gözden geçirme ve hakkında düşünme gerekliliği	25
İmam (ra)in Siyasi Mektebinin Özellikleri	26
Sosyal Hürriyet	28
Hürriyet, insan fıtratının	28

Kadınların Sosyal Kişiliği

İnsanlık toplumunun bir parçası olarak kadının sosyal kişiliği büyük bir öneme sahiptir. Kadınlar geçmişte bu hususa ilgi göstermemiş ve dikkate almamıştır. Toplum'un genel sorumluluklarında kadın için bir rol biçilmemişti ve bizzat kadınların kendileri de kendileri için böyle bir sorumluluk düşünmemekteydiler. Özellikle bugün olduğu gibi geniş kapsamında...

Şu an dikkat ediniz ülkenin en ücra kasaba ve köylerinde dahi kadınlar, İslam inkılabının sahibi, mensubu ve asıl koruyucuları olarak kendilerine önemli bir rol biçmişlerdir. Bu hususta kadın ve erkek arasında hiçbir fark bulunmuyor, hatta bazen kadınların toplum meselelerinde erkeklere oranla daha coşkulu bir imanları ve aydın görüşleri bulunmaktadır.

İslam dini, kadın, erkek ve tüm halklar için gerçekçi ve hakiki gereksinim ve fıtrata dayalı bir dünya görüşüne sahiptir, yani hiç kimseden gücü dışında bir beklentisi bulunmaktadır. İslam'ın temeli aslında bunun üzerinedir, mantıklı ve gerçekçi bir yapı.

Maalesef tarih boyunca kadınlar makam ve değerleri meçhul kaldığı için sürekli olarak ezilmiş, zulüm altına alınmışlardır. Kendi gerçek makam ve konularını İslam'ın beklentisi çerçevesinde koruyamamışlardır. Kadının, sosyeteye sürüklenmesi, yersiz süslenmelere, itilmesi, onun bir tüketim malına dönüştürülmesi kadın hakkında reva görülen çok büyük bir zulümdür ve bu durum kadını yaratılış hedefinden ve tekamülünden uzaklaştırmış ve onu basit, ufak meselelerle oyalamıştır. Fakat İslam dini mantık üzerine kurulu olan değerleri uyarınca kadına gerçekçi bir bakışı, hakiki gereksinim ve fıtratına dayalı bakışı bulunmaktadır. İlahi hükümler de muhtelif gereksinim ve isteklere uygundur.

Kadınlar Kültürel ve Sosyal konseyi üyelerini kabulündeki konuşmasından (1369/10/16)

İslam'da Kadının Değer Meseleleri

Muhtelif beşeri toplumlarda kadın meselesi adında bir meselenin var oluşu, insani meselelerle ilgili olarak bir nevi sapma, kıt görüşlülük ve yanlış idrakin varlığını göstermektedir.

Günümüz dünyasında çok geniş çaplı kültürel girişimlerin var olmasına rağmen insanlık henüz kadınla ilgili olarak ve dolayısıyla erkekle ilgili olarak açık ve sağlıklı bir yol bulabilmiş değil. Nitekim kadın-erkek ilişkilerinde halen aşırılıklar, yanlışlıklar, zulüm ve adaletsizlikler, ruhsal yetersizlikler beşeri toplumlarla yüz yüzedir.

Amerika ve Avrupa kültüründe kadın hakları uzun yıllar boyu görmezlikten gelindi ve bu aşamada kadına değer verilmek bahanesiyle sınırsız cinsi münasebetler hiç gündemden düşmedi. Roma imparatorluğunun ilke ve değerleri günümüz batı uygarlığı ve kültürünün ölçü ve temelini oluşturmakta ve biz bu kültür ve değerleri, kadını aşırı derecede aşağıladığı için kınıyoruz. Batı beşeri içgüdü ve adetlerinden en adisini doyurmak amacıyla kadına önem vermekte ve görünüşte ona saygı göstermektedir. Bu ise aslında kadına yönelik en büyük aşağılama ve hakarettir.

Günümüz dünyasında kadınla ilgili olarak ailenin en temel sorunlarından biri kadın-erkek ilişkilerinde var olan davranış ve nitelik meselesinden kaynaklanıyor. Bunun çözümünü ise kadın ve erkek münasebetlerinde en sahih yolu gösteren ilahi vahiy'de bulmaktayız. Kur'anı Kerim sadece nasihatte bulunmuyor. Bilakis kadının tanıtımında birçok örnek vererek, kadının manevi eğitim, gelişim ve olgunlaşmasında örneklemelerle yol göstermektedir.

Yüce İslam Peygamberi, Hz. Fatime-i Zehra (sa)in kâmil bir insan örneği olduğuna inanarak onun eline öpücükler kondurmuştur. Bu ise sadece duygusal bir davranış biçimi olarak algılanmamalı. İslam'ın kadına bakışı, onun manevi ve insani tekâmülü açısından, kadının kültür, sosyal meseleler ve bilimsel eğitimiyle ilgili incelemelerde bu ölçü dikkate alınmalıdır.

Toplumumuzda İslam'ın değer meseleleri ihya edilmeli. Örneğin tesettür, bir değer meselesidir. Tesettür mevzuu, daha ulvi ve yüce konular için bir mukaddime, başlangıç olduğu gibi kendisi aynı zamanda bir değer meselesidir. Tesettüre karşı bu kadar titiz olmamızın asıl sebebi tesettür ve hicab'ın, kadını o ulvi, yüce mertebeye ulaşmasında ve yolu üzerindeki uçurumlardan kurtarmasında yardımcı olduğu içindir. Hanımların hicab ve tesettüre bağlılıkları, onlara üstün manevi mertebelere ulaşmada yardım etmektedir. Kadının örtünmesiyle ilgili hiçbir mevzu batının kültürel saldırısının etkisi altında kalmamalıdır. Elbette kadının hicab ve tesettürü sadece çarşaf sınırlı değildir. Ancak çarşaf, tesettür'ün en iyi türü ve bizim ulusal kimliğimizdir, Çarşaf Müslüman kadının siyasi, sosyal ve kültürel alanlardaki faaliyetine ise en ufak bir engel teşkil etmiyor.

Toplumumuzdaki hanımlar manevi haysiyet ve değerleri dikkate alarak tüm bilimsel dallarda kendi üstün yeteneklerine cevap vermeliler. Ders okumalı, yorulmak bilmez çabalarıyla üstün bilimsel mertebelere ulaşmalılar. Kadınların ahlaksızlığa sürüklenmesi onların ilimden uzaklaşmalarındaki başlıca sebeplerden biridir.

Aile insanın en doğal ve temel kurumlarından biridir ve kadınlarla ilgili projelerin temel kaynağı olmalıdır. Aile kurumu duygu ve ihsasın gelişip olgunlaştığı mekândır ve kadınlar hangi bilimsel tahassüse sahip olurlarsa olsunlar ailenin temel eksenini evin asıl aktörü rolündeki kendi önemli vazifesini yerine getirmelidir.

Birinci İslami tesettür kongresi yetkilileri ve kadınlar kültür ve sosyal konseyi üyelerine konuşmasından-
(1370/10/04)

Müslüman kadınların fazilet ve değerleri

Üstün fazilet ve değerlerin kazanılmasında insanın amel ve yaptıklarının etkisi çok büyüktür. Nitekim Hz. Fatime-i Zehra (sa)in daha genç yaşta emsalsiz hikmet, marifet ve bilgisi o hazretin pratik faaliyetleri ile direkt irtibatlıdır. Resulullah Efendimiz (sav)in aziz kızı babası için muhabbetli bir keder yoldaşı, kocası için fedakar bir eş ve evlatları için çok büyük bir eğitimcidir. Ve o hazretin kucığında İmam Hasan ve İmam Hüseyin (as) ve Hz. Zeyneb (as) gibi çok büyük şahsiyetler eğitilmişlerdir. O hazret ibadetiyle, imanını güçlendirmiş, kendi nefsinin eğitilmiş, ilahi marifet ve nur yolunu kendi kalbine açmıştır. Dünya gelenekleri ve tecemmulundan uzak durmuştur. İslam'ın müdafaası, Peygamber, İmamet ve Velayetin desteklenmesi, İslam'ın en büyük mücahidi olan kocasına hizmette örnek bir mücahideydi.

Müslüman kadın ilim kazanmada, manevi ve ahlaki eğitimde çaba göstermelidir, dünya tecemmuluna itina etmemeli, iffet, ismet ve paklığını koruyarak yabancı ve namahrem bakışları, kem gözleri kendinden uzak tutmalıdır. Aile muhitinde koca ve evlatlara özgüven vermeli aile muhitine huzur kazandırmalıdır. Kendi muhabbet dolu kucığında sağlıklı, iyi ruhlu insanlar eğitmelidir.

Gafil, cahil ve dalalet batı uygarlığında kadın hakları ve insan hakları savunuculuğunda bulunanlar gerçekte kadına zulmetmekte. Zira kadın özgürlüğü sloganı altında kadını ahlaksız erkeklerin lezzet ve zevki için bir araç ve vesile konumuna getirmişlerdir. Kanaatimizce batıda kadına karşı yapılan en büyük zulüm tüm tarih boyunca eşsizdir. Kadına karşı çok yönlü ve genel zulüm son döneme ait olup ve batı uygarlığından kaynaklanmaktadır ve bizce bugün batıda kadın özgürlüğü diye isimlendirilen hususlar kadının özgürlüğü değildir. Bilakis onu sapık, ahlaksız erkeklerin daha fazla kadınlardan yararlanma özgürlüğü olarak isimlendirmek mümkün.

Film, sanat eserleri, öykü, roman ve resimlerde onların kadına bakış açıları bu gerçeği gözler önüne sermektedir. Batılılar kadını, tüketici, eli açık ve ucuz işçi olan bir varlık olarak dikkate alıyorlar. Fakat İslam dini bunları kadın için bir değer olarak görmüyor. İslam kadınların çalışmasına olumlu bakıyor, hatta çalışmayı kadının asli vazifesi evlatlarını eğitmek ve aile ocağını korumak meselesine engel teşkil etmediği sürece gerekli bile görüyor. Ancak kadının çalışması onun manevi ve insani değer ve kerameti ile çelişmemelidir.

Müslüman kadın kendi asli fitrat ve benliğine geri döndüğü zaman, İslam inkılâbından sonra biz İran'da Müslüman kadının kudret ve azameti ile ilgili tanık olduğumuz büyük mucize tahakkuk bulur ve bugün İslam'ın azamet ve büyüklüğünü İranlı inkılâpçı kadınların simasında görmekteyiz ki kendi hicab ve tesettürlerini koruyarak, iffetlerini koruyarak, aile ve evlatlarına karşı vazifelerini yerine getirerek ilim tahsiline özen gösterdiler. Bugün toplumumuzda İslam'ın ve İran İslam cumhuriyetinin iftihar vesilesi olan nice seçkin kadın doktorlarımız ve bilim adamlarımız ve talebelerimiz mevcuttur.

Hiçbir din ve ideoloji İslam dini kadar insani değer ve kerameti üstün tutmaz, İnsana değer vermek ve insan hakları İslami esaslarımızdan biridir ve insan hakları ancak İslam'ın yargı, ceza, medeni ve umumi hukuku sayesinde tahakkuk bulabilmekte. Biz insan haklarından yanayız.

Kadın günü ve Hz. Fatime-i Zehra (sa)in mübarek doğum günü münasebetiyle kadınlardan bir gruba hitaben yaptığı konuşmadan (1371/09/25)

Kadınların Yeteneklerinin filizlenmesi

Kadın meselesi mevzuunda biz eğer ülkemizde iyi bir çalışma performansı gösterirsek, bu hizmetler tüm dünyada kadın topluluklarına gerçek bir hizmet olacak. Bazıları günümüzde bu hizmetin değerini idrak edebilir ve belki de bazıları yıllar sonra anlayabilir. Ama eğer iyi çalışırsak bu onlar için bin hizmettir.

Sizler tüm yurttta güzide kadınlardan örneksiniz. İslam nizamının başarısını, İslam'ın kadına bakış tarzını simgelemektedir. Tağut düzeni döneminde bunca seçkin kadın nüfusuna sahip değildik. Bu benim tesbitimdir ve bu tesbitimde de ısrar etmekteyim. Bugün kadın muhakkık, araştırmacı, üstat ve bilginlerin nisbi ve mutlak sayısı Tağut düzeni dönemine oranla kat kat fazladır. Yani kadının desteklenmesi bahanesiyle tesettür ve iffetin, kadın ve erkek arasındaki mesafenin tamamen silinip yok edildiği, her geçen gün müstehcenlik ve ahlaksızlığın yayıldığı ve hatta bazı alanlarda batılı devletlerin bile geride bırakıldığı o dönemden bahsediyorum. Bugün İran İslam cumhuriyeti düzeninde, çarşaf ve tesettür altında biz bunca kültürel, siyasal ve bilimsel alanda seçkin ve güzide insana sahibiz. O dönemde bunun ufak bir bölümüne bile sahip değildik. Bu ise onların telkin etmek istediklerinin tam aksine bir görüşür. O dönemde kadına, maneviyatına, yeteneğine değer verilmiyordu, bilakis kadınlar muhtelif aldatmacalarla oyalanmakta ve olgunlaşmaları, tekâmüle doğru gitmeleri engellenmekteydi.

Hiçbir dönemde bugün olduğu gibi muhtelif siyasi, sosyal ve kültürel alanlarda bilgin, araştırmacı, edip, sanatçı ve siyaset medar kadın nüfusa sahip değildik. Bu ise şunu gösteriyor ki İslam'ın tesettüre bakışı kadınların olgunlaşma ve tekâmüllerine engel teşkil etmediği gibi hatta İslami hudud ve sınırların riayet edilmesiyle kadınlar içerisindeki yeteneklerin daha da gelişip açılması hareketini hızlandıracağı gerçeğini gösteriyor.

Muhtelif sahalarda aktif seçkin, güzide kadınlardan bir gruba hitaben yaptığı konuşmadan (1386/04/13)

Filistin İslami Kıyamını Desteklemek Vacib-i ayni'dir

Dakik olarak bugün Müslümanların hayatında ve İslami beldelerde Filistin meselesi kadar önem taşıyan diğer herhangi bir mesele yoktur. Bu mesele, son dönemlerde Tüm Müslüman fertlerin karşılaştığı en büyük beladır. İslam dünyası düşmanları Müslümanların evlerinin bir bölümünü kendi heves ve arzularını tahakkuk ettirmek için siper edinmiş ve bu siperden Müslümanların safını hedef almaktadır. Filistin İslami kıyam ve direnişini savunmak "Vacib'i ayni" ve müdafaa cihadının en açık örneği olup tüm İslam fakihleri aynı görüşü savunmaktalar. Filistin topraklarının her bir karışı Müslümanların evlerinin bir karışı demektir ve bu topraklar üzerinde Müslüman Filistin halkı ve İslam hâkimiyetinin dışında var olacak her türlü egemenlik ve hâkimiyet, işgalci, gasıp bir hâkimiyettir. Sizin meseleniz Yahudi düşmanlığı değildir, bilakis Müslümanların işgal edilmiş ev (ve toprakları) meselesidir.

Bu ilahi nimetin şükürü ise ancak Müslümanların oldukları bölgelerde tüm varlıkları ve yönüyle birlikte, İslam adına mücadele eden Filistinlileri siyasi, propaganda, ahlaki ve askeri açıdan desteklemekle mümkün olabilecektir. Bu meseleyi kendi şer'i, dini vazifeleri olarak bilmeliler.

Filistin işgalcilerinin arkasında yer alan ve onlara destek veren kimselerle dostluk etmek ise Siyonist İsrail rejimine düşmanlıkla çelişmektedir. Nitekim bu rejimin hamilerine yaslanmak kesinlikle sapma olup büyük bir hatadır. Siyonistlere ve İsrail'e arka çıkanlar edenler veya bir nevi ona yardım ulaştırırlar, onunla görüşmelerde bulunanlar İsrail'in cephesinde yer almışlardır. Filistin topraklarının kurtarılması amacıyla mücadele etmek gerçek manada olmalıdır. Mücadele uzlaşmanın karşı ucunda bulunuyor ve Filistin meselesinde mücadele etmek bir vazife olurken uzlaşma hıyanettir.

İslam âleminin Aydınları, yazarları, sanatçıları ve propaganda sorumluları Filistin meselesine karşı sorumluluk duygusu içinde olmalı, dünya kamuoyunu bugün Filistin halkına karşı uygulanan akıl almaz zulüm ve cinayetler karşısında uyarmalı ve bu doğrultuda mevcut tüm imkân ve potansiyellerini kullanmalıdırlar.

İslam İnkılâbı Rehberi'nin Birinci Filistin İslam Konferansına katılanlara yaptı konuşmadan bir parça (1369/9/13)

İlahi Vaadin Tahakkuku

Lübnan Hizbullah'ının Siyonist İsrail rejimi karşısındaki zaferi, HAMAS'ın Filistin'deki başarısı, İran İslam Cumhuriyeti nizamının muhtelif alanlardaki önemli gelişmeleri ilahi vaadin tahakkukudur ve dünya Müslümanları içerisinde umut ve direnci daha bir artırmıştır.

Filistin İslami Cihad Genel sekreterini Kabulünde... (1385/11/18)

Filistin Filistinlilere Aittir

Filistin toprakları İslam âlemi coğrafyasının kalbidir. Müstekbirlik dünyası bu bölgeden hareket ederek İslam'ı sindirmeye, Müslümanları baskı altına almaya ve İslami hareketleri akamete uğratmaya çalışıyor. Siyonist İsrail rejimi dünya müstekbirliğinin bölgedeki temsilcisi, Amerikanın çıkarlarının koruyucusudur. Ancak onların iğrenç ve gerçek dışı propagandaları halkları aldatmaya yeterli olmayacaktır.

Bizler, Filistin ülküsü uğrunda mücadele eden bir teşkilatı Filistin halkının gerçek temsilcisi olarak kabul ediyoruz. Kendi özel çıkarları kaygısı içinde olan ve Filistin ülküsünü Siyonist düşmanla masaya yatıran uzlaşmacı gruplar Müslümanların himaye ve yardımlarından mahrumdurlar ve Müslüman halklar, işgal altındaki Müslüman Filistin halkının İslami kıyamı ve intifadasına yardım ulaştırmayı kendileri için dini, ilahi ve insani bir vazife olarak bilemelidirler.

Asıl büyük komplot şudur ki Filistin meselesinde gerçekleri çarpıttılar. Filistin meselesi için (yani kendi evinin kurtarılması, kendi insani ve milli haklarının ihyası için) girişimde bulunan kimse ve teşkilatlar, dünyanın müstekbir medyası ve istikbar'a ve siyonizm'e bağımlı propaganda araçları tarafından terörist!! Olarak tanıtılmaktalar. Bundan daha büyük bir musibet, bu musibetlerin uygar, gelişmiş ve modern dünyanın da teyit ve desteğiyle bir halkın üzerinde uygulanmasıdır! Sözde uygar dünya, sözde insan hakları taraftarı dünya, bir halkın bunca ilahi ve insani haklarını çiğneyen ve görmezlikten gelen kesimin yanında yer almasıdır.

Filistin Filistinlilere aittir. Eğer Filistin halkı, Filistin toprakları içerisinde, yani bölünmemiş tüm Filistin sınırları içerisinde bağımsız bir devlet kuracak olurlarsa işte o zaman barış olacaktır. Eğer sizler gerçek söylüyor iseniz, eğer gerçekten Filistin halkı, Müslüman halklar ve İslam aleyhinde kurgu ve komplot peşinde değil iseniz tek çözüm yolunun bu olduğunu kabul etmeniz gerekir. Fakat eğer bu çözüm yolunu kabul etmez iseniz, müstekbirlik kampı bilmelidir ki bunca toplantılar ve girişimlerle, bunca alınan kararlarla Filistin meselesi çözüme kavuşturulamayacaktır. Filistin mücadelesi yok edilemeyecektir. Ve yok edilmemesi de gerekir.

Bugün bir grub fedakâr Müslüman, Filistin halkının seçkinleri genciyle, yaşlısıyla, kadın ve erkeğiyle kutsal Filistin topraklarında mücadele etmekte, onlara yardımda bulununuz, asıl yol da budur zaten. Filistin'e yardım, mücadelede bulunan kimselere yardım demektir. Filistin'e yardım etmek, Filistin çıkarları uğruna değil de kendi çıkarları uğruna çaba harcayan uzlaşmacı kimselere yardım demek değildir. Filistin davası uğruna, Filistin ülküsü uğruna mücadele veren teşkilat gerçekte Filistin halkının temsilcisidir ve kabul görmektedir!.

Filistin halkı İslam İnkılâbını desteklemek amacıyla düzenlenen uluslar arası konferansa katılanları kabulünde konuşan İslam İnkılâbı rehberinin konuşmasından bir bölüm...(1370/07/27)

İslami Uyanış Dönemi

Asrımız, İslami uyanış ve diriliş dönemidir ve Filistin bu uyanışın merkezinde bulunuyor. Filistin'in işgalinden 60 yıllık bir zaman dilimi geçmiştir ve mazlum Filistin halkı çok zor aşamalı muhtelif sınavlarla geride bırakmıştır. Olayın ilk başında mazlumane direnişten, avare olup gurbet ellere düşmek, kendi ev ve barklarının yıkılmasına seyirci kalmak, kendi azizlerinin ve yakınlarının katliam edilmesine tanık olmaktan uluslar arası kuruluşlara sığınmak, sonuç vermeyen ve baştanbaşa kaybetmek olan siyasi oyun ve kumara yönelmek ve kendileri bunca musibetin oluşmasında asıl suçlu konumda olan güçleri aracı kılmaya kadar tüm bunlar bu tarihi tecrübenin ürünü ise yeni bir neslin ortaya çıkması ve o özgürlükçü halkı hürriyet ve uyanışın zirvesine çıkarmak ve intifada yanardağını oluşturmaktır.

Filistin cihad'ı ve İslam dünyası cihad'ında başarının ana şartı ilkeler üzerinde dıretmektir. Düşman her zaman temel ilkeleri yok etmeyi hedefliyor, hile, tehdit ve vaadle bu ilkelerden vazgeçilmesini sağlamak istemektedir. İlke ve temel prensiplerin yok edilmesi veya renk kaybetmesiyle de İslam dünyası yol gösterici özelliklerini kaybetmekte ve düşman tarafından belirlenen oyun kurallarına mahkûm olmaktadır. Sonuç ise bellidir. Genellikle kendi halklarımız ve kendi içimizden de bazıları düşmana uyararak kendi ilkelerimizden vazgeçmeyi tavsiye etmekte ve bunu da bir nevi taktik ve tedbir olarak isimlendirmekte. Onları gayeleri her ne olursa olsun (gaflet, tamah veya hıyanet) o Allah Taala'nın şu buyruğunun asıl mısdağıdır ki Allah buyuruyor:

«فترى الذین فى قلوبهم مرض یسارعون فیهم یقولون نخشى ان تصیبننا دائرة فعمسى اللّٰه ان یأتى بالفتح او امر من عنده فیصبحوا على ما اسروا فى انفسهم نادمین».

Yüreklerinde bir hastalık olanları ve bir felâkete uğramamızdan korkuyoruz, diyerek onların içine katılan, onlara koşanları görürsün. Fakat belki de Allah bir fetih verir yahut kendi katından bir iş çıkarır meydana da onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı nâdim oluverirler. (Maide – 52)

Onlar düşmana yardım etmekle hiçbir yarar sağlayamazlar, Amerika ve batı defalarca hatta kendilerine teslim olanlara dahi acımadıklarını göstermişlerdir. Çünkü işbirlikçilerin de belli tüketim tarihleri var ve tüketim tarihleri tamamlandığında çok kolay bir şekilde onları çöplüğe atmaktalar. Bazıları da düşman'ın gücünü gündeme getirerek ve hak talepleri onlarla çatışmaktan sakındırmaktalar. Bu İfadede çok korkunç bir abartı söz konusudur. Birincisi; akıllı insanın çatışmaktan kaçındığı düşman, bizzat onun kendi hayatını, kimliğini, hüviyetini, hayati çıkarlarını ve hayat hakkını hedef alan bir düşmandır, böyle bir düşman karşısında direnmek, insan aklının kesin hükmüdür, zira düşman karşısında teslim olmaktan kaynaklanacak kesin hasar, onun karşısında direnmekten kaynaklanacak hasarla eşittir artı teslimiyete zillet ve aşağılanma da söz konusudur.

Kahraman ve yiğit Filistin halkına sözüm şu ki:

Bu büyük musibet, sizin sırtınızı yere getiremedi ve şehitlerinizin mutahhar kanı, sizlerin azim ve direnişinizi daha da kökleştirdi, düşmanınız, tüm acımasızlık ve merhametsizliğine rağmen, tüm katliam, cinayet, korsanlık ve vahşiliğine rağmen sizleri geri püskürtemedi ve bugün siz her zamandan daha güçlü konumdasınız.

“Şeyh Ahmed Yasin”, “Fethi Şıkaki”, “Rantisi” gibi büyük şehitler ve öteki şehidlerin kanları şimdiye kadar düşmanın kılıncına galebe çalmıştır ve bundan sonra da Allah Taala'nın inayet ve lütfu sayesinde daha da güçleneceksiniz, Bizler İran İslam Cumhuriyetinde ve kuşkusuz tüm Müslüman halklar ve dünyanın özgürlükçü insanları sizlerin musibet ve ızdırabınızda kendimizi ortak biliyoruz, Şeditleriniz, bizim şehitlerimizdir, ızdırab ve kederiniz, bizim ızdırab ve kederimizdir, zaferiniz bizim zaferimizdir.

İslam İnkılabı Rehberi'nin 3. Uluslar arası Kudüs konferansında yaptığı konuşmadan (1385/1/25)

İmam (ra) asil Muhammedi (sav) İslam'ın Bayraktarıdır

Bugün de dünyada zulüm ve zorbalığa karşı çıkan, fesat ve talancılığı kınayan İslam mevcuttur. Bu İslam, süper güçler, Amerika, siyonistler, sultacı karteller, fasit krallar ve müfsit yöneticiler buna karşıdır.

Bizler, Asil İslam'ın bayraktarı ve aziz İmamın arkasında gerçek İslam sloganları attığımız zaman düşmanlar, güçler ve süper güçlerin bize karşı mevzileneceklerini biliyorduk. Asrısaadet döneminde di durum bundan ibaretti.

Yahudiler. Münafıklar, kâfirler ve müşrikler Resulullah'ın Medinesi'nin çevresini kuşattıkları, Ahzap ve Handek savaşlarını çıkardıkları zaman gerçek müminler "Bu, Allah ve Resulünün bizlere vaadidir" dediler. Bu yeni bir olay değildir, Allah ve Resulü, kötülerin, şer insanların, fasid insanların bizlere karşı birleşeceklerini haber vermişlerdi. Bunun için onlar Allah Taala'nın vaadinin doğruluğunu görünce imanları daha bir güçlenmiş oldu.

Gerçek İslam ortaya çıktığı her yerde, habis ve çirkef güçler ona karşı mevzilenseler de pak insanlar, mutahhar kalpler, saf ruhlar, pak fıtratlar tüm varlık ve güçleri ile onu savunmuşlardır. Niçin İmam Humeyni (ra.)'in vefatında 10 milyon insan ülkenin dört bir yanından onun teşyi merasimine katıldı ve öylesine acıklı bir şekilde mateme büründüler? Niçin yüz milyonlarca insan dünyanın dört bir yanında bu aziz insanın vefatı için kedere bürünüyor ve matem tutuyorlar? Bunun cevabı tek bir kelimedir. O da İslam İçin... O büyük insanın bizzat kendisi bizlere şunu öğretmişti ki İslam için Allah Taala kalpleri İnkılâba, rehberliğe ve İran halkına yöneltti.

Uzun yol kat etmeniz ve buraya gelmeniz için sizlerin ayak ve yüreklerinize güç veren şey zalime karşı teslim olmayan, mazlumların müdafisi ve asil İslam'dır. Yürekleri kendine çeken ve bir araya toplayan, yenilmez çok büyük bir güç oluşturan işte bu İslam'dır. Asıl sır burada yatmakta ve bizler onu layıkıyla idrak etmeli ve her zaman hatırımızda bulundurmalıyız.

Fars, Hurmuzgan eyaletleriyle Kazvin ve Takistan şehirleri halkı ve din ulemasından bir grubu kabulde yaptığı konuşmadan (1368/4/21)

İmam'ın Büyük Hedefleri

İmam Humeyni (ra)in açıkladığı büyük ölkü ve hedefler şunlardan ibaretti: Dünya müstekbirliği ile mücadele, "Doğuya da hayır Batıya da" çizgisinde kesin olarak itidal ve dengenin korunması, halkın tüm alanlarda gerçek manada bağımsızlığını kazanmasında ısrar, gerçek manada kendine yeterli olma, dini esaslar ve şeriatın korunmasına ısrar, vahdet ve dayanışmanın sağlanması, dünyanın mazlum ve Müslüman halklarına ilgi, İslami toplumda adaletin sağlanması, toplumun alt kesimi, mahrumları ve mustaz'afların sürekli ve sınırsız himaye altına alınması ve onlarla ilgilenilmesi.

İmam (ra)in bu çizgiden sapmaksızın ve azimle hareketini sürdürdüğüne şahid olmuşuz. Bizler imam'ın hareketini, sahil amellerini ve yolunu takib etmeliyiz.

Başbakan ve bakanlar kurulu'nun biatı merasiminde yapmış oldukları konuşmadan bir paragraf. (1368/3/17)

Hız. İmam Humeyni (ra.)in yol ve hareketinin sonuç ve bereketleri

O, Musevi asa ve Yed-i Beyza ve Mustafavi beyan ve furkanla mazlumların kurtuluşu için azmeden, zamanın Firavunlarının tahtını sallandıran ve mustaz'afların yüreğini umut nuruyla aydınlatan Ruhullah'tı.

O, insanlara keramet, müminlere izzet, Müslümanlara güç ve azamet, maddi ve ruhsuz dünyaya maneviyet, İslam dünyasına hareket, Allah yolu savaşçıları ve mücahitlerine şahamet ve şehadet kazandırmıştır.

Putları kırdı, şirke bulaşmış inançları silip süpürdü, olgun, kâmil insan olup, Ali gibi yaşamak ve ismet, masumluk sınırlarının yakınına kadar ilerlemenin bir efsane olmadığını tüm insanlara aydınlattı. Güçlenerek, esaret zincirlerini kırmak ve sultacılarla karşı karşıya gelmenin mümkün olduğunu da tüm halklara anlattı. Basiret sahipleri hakkın yakınlığını onun simasında daha nurlu gördüler ve gerek hayatı ve gerekse vefatı sırasında başından yağın ilahi nimet ve lütfun tadını her kes tadılar. Duası kabul gördü ki sürekli diyordu:

«الهی لم یزل برک علیّ ایام حیاتی، فلاتقطع برک عنی فی ممات.» :

“İlahi Lem Yezel Birike Ala Eyyame Hayati, Fela Takta birike anni fi mamati”

İmam Humeyni (ra)in vefatının 40. Günü merasimleri sonrası İran halkına hitaben yayınladığı mesajdan (1368/4/23)

İmam Humeyni'nin Büyük işi

İmam hazretlerinin en büyük girişimlerinden biri, İslam'ı ihya etmektir. 200 yılı aşkın bir süredir sömürge güçleri İslam'ı unutturmaya çalışmakta. İngiltere başbakanlarından biri dünyanın sulta siyaset adamlarına hitaben yaptığı konuşmada İslam ülkelerinde İslam'ı münzevi etmeleri gerektiğini açıklamıştı! Ondan önce ve sonra da çok büyük masraflar yapılarak İslam dininin birinci aşamada insanların hayatından ve ikinci aşamada benlik ve zihinlerinden silinip atılmasına çalışıldı. Çünkü bu dinin, onların talancılık ve sömürsü karşısında en büyük engel olduğunu çok iyi biliyorlardı. İmamımız İslam'ı yeniden ihya etti ve onu yeniden dünyanın siyasi arenasında ihya etti ve insanlara kazandırdı.

İmam'ın ikinci büyük girişimi, Müslümanlara izzet ve şeref ruhunu yeniden kazandırmasıydı. İmam kendi hareketiyle birlikte İslam'ı sınırlı alanlar, üniversiteler ve kuru yorum olmaktan çıkararak, tüm Müslümanların dünyada yücelik duygusuna kapılmalarına sebep oldu.

Müslümanların azınlıkta olduğu büyük bir ülke Müslümanlarından biri, İslam İnkılâbından önce Müslüman olduğunu hiçbir zaman alenileştirmedeğini, o ülkenin gelenek ve adetlerine uygun yerel isimler taşıdıklarını, gerçi Müslüman ailelerin kendi evlatlarına İslami isimler verdiklerini ancak o isimleri alenileştirme cesaretini göstermediklerini ve utandıklarını, ancak İslam İnkılâbından sonra artık o ülkede halkın Müslüman olduklarını hiç çekinmeden, utanmadan dile getirdiklerini ve isimlerinin sorulduğunda hiç çekinmeden kendi İslami isimlerini söylediklerini belirtmekteydi. Nitekim İmam (ra)ın bu büyük girişimi sayesinde Müslümanlar dünyanın dört bir yanında artık gurur duyup, izzet hissetmekte ve kendilerinin Müslüman olmalarından iftihar duymaktalar.

İmam'ın 3. Büyük girişimi, Müslümanlara İslam ümmeti olma duygusunu idrak ettirmesiydi. Bundan önce Müslümanlar açısından İslam ümmetinin bir anlamı yoktu veya ciddiye alınmıyordu. Bugün tüm Müslümanlar Asya'nın en ücra köşesinden Afrika'nın göbeğine kadar, tüm Ortadoğu, Avrupa ve Amerika'da "İslam Ümmeti" adında büyük bir toplumun bir parçası olduklarını hissetmekte. İmam İslam ümmetine karşı bir nevi şuurluluk, bilinç duygusu oluşturdu ve bu duygu Dünya müstebirliği karşısında İslam toplumlarının müdafaası yönünde çok önemli bir koz ve savunma aracı olmuştur.

İmam (ra)ın 4. Büyük girişimi, bölge ve dünyada en çirkef, bağımlı ve iğrenç bir yönetimin hayatına son vermesiydi. İran'da saltanat düzeninin yok edilmesi, bir insanın düşünüp hayal edebileceği çok önemli bir girişimdi. İran, sömürgeciliğin Ortadoğu ve Fars körfezindeki en önemli kalesiydi. Bu kale İmam Humeyni (ra) vasıtasıyla yıkıldı. İmam'ın 5. Önemli girişimi İslami temellere dayalı bir yönetim kurmasıydı ve böyle bir girişim daha önce Müslüman ve gayri Müslimlerin akıllarından dahi geçmiyordu ve imam mucizevari bu efsanevari düşünceyi hayata geçirdi, gerçekleştirdi.

İmam'ın 6. Büyük girişimi dünyada İslami bir hareket oluşturmasıydı. İslam İnkılâbından önce ülkelerden birçoğunda bu cümleden İslam ülkelerinde hürriyet talep, huzursuz ve muhalif gruplar ve gençler sol eğilimli ideolojilerle mücadele alanında boy göstermekteydiler. Fakat İslam İnkılâbından sonra kurtuluş mücadelesi ve hareketlerinin temeli İslam oldu. Günümüzde İslam âleminin neresinde ve hangi noktasında her hangi bir kurtuluş hareketi baş gösteriyor ve müstebirliğe karşı kıyam başlatılıyorsa ve hareket ve mücadelenin dayanağı İslami düşüncedir.

İmam'ın 7. Büyük girişimi, Şia fıkhında yeni ufuk ve pencereler açmasıydı. Fakahatimizin çok önemli ve sağlam temelleri bulunmaktadır. Şia fıkhı, fıkıhların en sağlamlarından olup, çok sağlam ilke ve kaidelere dayanmaktadır. Nitekim aziz imamımız bu sağlam ve müstahkem fıkhı daha geniş manada ve cihanşümul bakışla kale aldı ve daha önce bizler için aydın olmayan fıkhın daha yeni boyutlarını bizlere aydınlattı.

İmam'ın 8. Büyük girişimi, yöneticilerin ferdi ahlaki açısından yanlış inançları etkisiz kılmasıydı. Dünyamızda, toplulukların başında bulunan kimselerin özel ferdi ahlaka sahip olması kabul edilmişti. Mağrur olmak, rahat bir hayata sahip olmak, israfa dayalı bir yaşantı sürdürmek, bencillik ve benzer hususlar yönetim başında bulunanların

sahip olabilecekleri sıfatlar olduğu hususu insanlar tarafından kabul edilmişti. Hatta devrimci yönetimlerde bile düne kadar çadırlarda ve gece kondular da yaşayan devrimciler iktidarı ele geçirir geçirmez yaşam tarzları değişmekte, yönetim anlayışları değişmekte ve başka yönetici ve sultanların takındığı tavır ve metotları örnek almaktaydılar! Biz yakından bu olaylara tanık olduk ve halkımız açısından da hayret edilecek bir husus değildir.

Fakat imamımız bu yanlış düşünceyi değiştirdi ve bir halkın, hatta diğer Müslümanların sevilen liderinin zahidane bir yaşam tarzı olabileceğini, şatafatlı saraylar yerine küçük bir mescitte kendi ziyaretçilerini ağırlayabileceğini ve peygamberlerin giysisi, dili ve ahlakı ile halka karşı davranabileceğini gösterdi.

Eğer yöneticiler ve hâkimlerin yürekleri marifet ve hakikat nuru ile aydınlanacak olursa, şatafat, israf, fazla sahip olmak, bencillik, mağrurluk ve istikbar onların yöneticiliği için gereklilik kazanmaz. O yüce insanın büyük mucizelerinden biri hem kendi yaşamlarında ve hem kurduğu yönetim içinde marifet ve hakikat nurunu tecelli ettirmesiydi.

İmam'ın 9. büyük girişimi, İran halkı içerisinde gurur ve kendini kabul etme duygusunu oluşturmasıydı.

Aziz kardeşler! Dikta ve ferdi yönetimler yıllar boyunca halkımızı zayıf, mustaz'af ve pısrık bir halk konumuna getirmişlerdi. Hâlbuki bu halk öyle bir halktı ki üstün yeteneklere ve hasletlere sahip olup, İslam sonrası tarih boyunca bunca bilimsel ve siyasi iftiharlara yaratmıştı.

Yabancı güçler, (bir süre İngilizler, ardından Ruslar ve diğer Avrupa devletleri ve son olarak da Amerikalılar) halkımızı sürekli aşağılamışlardır. Halkımız da büyük işler yapma liyakatine ve yeteneğine sahip olmadığını kabullenip olmuştu. Ülkeyi kalkındıra bilemez, buluş ve icatta bulunamaz, başkaları ona efendilikte bulunması gerekir! Diye inandırılmıştı. Nitekim milli gurur ve iftihar halkımız içinde yok etmişlerdi; fakat aziz imamımız, İran halkı içerisinde milli gurur ve iftihar canlandırdı.

Halkımız, Pehlevi yönetimi tarafından oluşturulup körüklenen yersiz nasyonalist duygulardan kendini kurtardığı an ise kendinde izzet ve kudret hissetti. Bugün halkımız doğu ve batı ve irticanın ortak komploları, onların el ele vermesinden korkmamakta ve zafiyet duygusuna kapılmamaktadır. Gençlerimiz kendi ülkelerini bizzat kendilerinin yapacaklarına inanıyorlar. Halkımız doğu ve batının kabadayılıkları ve baskıları karşısında mukavemet edecek güçte olduğunu hissetmekte. İşte bu milli gururu, kendini kabullenmeyi, izzeti ve asil-gerçek iftiharları rahmetli imam Humeyni halkımızda ihya etmiştir.

Son olarak İmam'ın 10. büyük girişimi, “Doğuya da hayır Batıya” da ameli ve mümkün olabilen bir prensip olduğunu ispatladı. Başkaları ya doğu veya batıdan birisine dayanmak ve bağımlı olmak gerektiğini zannediyorlardı. Ya bunun ekmeğini yiyip teşekkür etmek gerekirdi veya öbürünün... Bir halkın hem “Doğu”ya ve hem “Batı”ya hayır diyebileceğini, onlara karşı mukabele edebileceğini ve her geçen gün daha da güçlenerek kök salabileceğini düşünmüyordu. Fakat rahmetli imam Humeyni bu hususu ispatladı.

1368/4/23 Cuma namazı hutbesinden bir bölüm

İslami İran, Müslümanların büyük cihanşümul hareketlerinin merkez noktası İmam Humeyni (ra) Müslümanların izzet ve kuvveti

Ben bugün birkaç açık hakikati hatırlatmak istiyorum ve ardından bir sonuç İran halkı ve bir sonuç ta dünyanın tüm Müslüman halkları için almaya çalışacağım.

İnsaf sahibi hiç kimsenin inkâr edemeyeceği ve her kesin kabul ettiği birinci gerçek şudur ki aziz imamımız, İslam ve Müslümanlara güç ve izzet kazandırdı. İslam düşmanları zayıf bir İslam'ı istiyorlardı. Onlar İslami insanların hayatından ve hatta zihin ve düşüncelerinden silip atmak istiyorlardı ve ne yazık ki bir ölçüye kadar da başarılı oldular. Bu iğrenç siyaset doğrultusunda bağımlı ve sapık yönetimler, müstebirlik bu hususta dünya müstebirliği ve İslam düşmanları ile tam bir uyum içindeydiler.

Rahmetli İmam Humeyni İslam inkılâbı sayesinde Müslümanlara yeni bir coşku kazandırdı ve İslam'ı ihya etti. Bugün birçok ülkede İslam dini artık genç neslin, kıyam etmiş neslin ve aydınların tek arzusu ve ülküsü olmuştur. Bunun en bariz örneği aziz Filistin'dir. Yıllarca Filistin adına laflar edildi, söz söylendi, mücadele sürdürüldü, ama tüm bunlar başarısız sonuçlandı. Fakat bugün Filistin halkı İslam adına mücadelelerini sürdürüyor, mukavemet gösteriyorlar. Nitekim mücadele artık yöneticilerin, grupların, teşkilatların ve şahsiyetlerin elinden çıkmış, halk kitlelerinin içerisine uzamıştır. Böyle bir mücadele asla başarısız sonuçlanamaz, bu mücadele eğer halk kitlelerinin mücadelesi olarak devam ederse kesin sonunda galibiyete ulaşacak. Bu ise İslam'ın bereketi sayesinde olmuş ve imam Humeyni onun adını ihya etmiş, İslam vicdanını Müslümanlar içerisinde uyandırmıştır.

Bugün Kuzey Afrika İslam ülkelerinde birçok grub İslam adına ve İslam devleti ve düzeni kurmak hedefi uğruna mücadele vermekteler, bu hususta önemli ilerlemeler de sağlamış durumdalar. İmam Humeyni'nin hareketinden öncesine kadar kim böyle bir meseleyi hattı aklının ucundan bile geçirebilirdi? İslam âleminin doğusunda ve batısında artık Müslümanlar uyanmışlardır. Avrupa ülkelerinde ve diğer gayri Müslim ülkelerdeki Müslüman azınlıklar artık kendilerinde üstün bir kimlik ve kişilik hissetmekteler. Müslümanlar içerisinde İslami kimlik ve hüviyet arkım ön plana çıkmıştır. İşte tüm bunlar İmam Humeyni (ra) ve onun liderliğindeki hareketin sayesinde tahakkuk bulmuştur.

Mücadelede basiret ve sabır, İmam (ra) ve ümmetin başarısının sırrıdır

İkinci hakikat şudur ki İmam Humeyni ve yiğit halkımızı bu büyük mücadelede başarıya ulaştıran husus basiret ve sabırdı, sabırla birlikte var olan direnişti. İmam Ali (as)ın buyurduğu gibi;

«و لا يحمل هذا العلم إلا اهل البصر والصبر»

Yani bu ilmi basiret ve sabır ehlinde başka kimseler tahammül edemez”

Bunun asıl nedeni ise bugün küfür ve şirkle mücadele safları tam belli değildir. Birçokları İslam'dan bahsediyorlar ama yalan söylüyorlar. Onların benimsedikleri İslam, müstebirlik liderlerinin istediği İslam'dır. Birçokları insanların eşitliğinden sohbet etmiş ve halen etmekteler, yalan söylediler ve söylemekteler. Nitekim mevcut dönemde mücadele şartları oldukça zordur, hem müstebirliğin zer ve tezvir gücünden dolayı ve hem müstebirlik ve uşaklarının nifaki ve yalancılıkları saptırmadaki üstün yeteneğinden dolayı.

Basiretsiz insanlar çok çabuk aldanıyorlar, günümüzde bile dünyada çok çabuk aldanın, düşmanı tanımayan ve hangi safta olmaları gerektiğini tespit edemeyen insanlar var.

İran'da aziz imam (ra) sabır ve mukavemetle birlikte olan halkın basireti sayesinde bu yolu kat etti ve başarıyı yakaladı. İmamın kendisi halktaki bu basiret ve sabırın oluşmasında çok büyük bir katkısı olmuştur. Dünyanın neresinde her hangi bir mücadele başlıyorsa merhametli bir insan halk kitlelerin kurtuluşu için hareket ediyor ancak şunu bilmelidir ki bu yol ancak akıllıca hareket etmek, basiretli davranmak, sabır ve direnişle mümkün olabilir, bunun aksi düşünülemez.

3. Hakikat şudur ki gerek Müslüman, mustaz'af ve mahrum kitleler olsun ve gerekse müstebirlik kampındakiler olsun tüm dünya bugün mevcut olan İslami ülküler doğrultusundaki hareketin ana çekirdeğinin İran İslam

Cumhuriyeti olduğunu kabul etmişlerdir, nitekim ilk etapta tüm düşmanlıklar bizlere yöneliktir, samimi ve zahirde dostane sözler arasından düşmanlık ve kin belirtilerini açıkça görmekteyiz. Müstebirlik güçlerin İran İslam Cumhuriyetine, yüce imama ve siz halka ne kadar düşman olduğunu çok iyi biliyoruz. Düşman onu canlı, dinamik bildiği için İran İslam Cumhuriyetine karşı düşmanlığından en ufak bir şey azalmadı. Eğer düşman'ın propaganda borazanları, müstebirlik kamp ve İmam'ın düşmanları onun öldüğünü ve artık her şeyin bittiğini zannetmiş olsalardı, imamın vefatından iki yıl geçmesine rağmen onun şahsına ve adına karşı bunca düşmanlık yapmazlardı. Bugün halen bu düşmanlıklarını sürdürüyorlar.

İslami İran, İmam'ın İran'ı, İnkılâbın İran'ı dünya Müslümanlarının evrensel hareketinin ana merkezi ve eksenidir ve bu ölçüde de düşmanlıkların da ana mihveridir. Bu durum ise bizleri üzeceğine bilakis daha da mutlu etmektedir, bizleri dehşete düşüreceğine daha da umutlu etmektedir. Çünkü bizlerin ne kadar güçlü olduğumuzu, halen düşmanların, talancıların, hırsızların ve müstebirlerin çıkarları karşısında en büyük tehdit ve tehlike sayıldığımız konusunda bizlere güvence vermekte ve ülke ve toplumun kalkınması, inkılâbın ilerlemesi yolunda izlemekte olduğumuz yolun ne kadar doğru ve isabetli olduğunu göstermektedir. Bizler eğer insanlık düşmanlarının çıkarları aleyhindeki veya inkılab ve ülkenin çıkarları doğrultusundaki hareketimizde yanlış bir istikamete sapmış olsaydık kesin düşman şimdiki kadar bize karşı düşmanlıkta bulunmazdı.

Bugün dünyadaki tüm propagandalar muhtelif şekilleriyle bize karşıdır. Bazı radyo ve propaganda organı alenen bizlere küfretmeyebilirler ama bu onların dost olduklarına gerekçe sayılamaz. Bize karşı alenen küfretmelerinin dünya halklarının yüreğini daha fazla bize yönelteceğini bildikleri için alenen düşmanlık edip küfretme yerine iftirada bulunuyorlar, bizlere karşı hoşgörülü oldukları ve bizleri de kendilerine karşı hoşgörülü olmaya çaba gösteriyorlar. Bu da onların hile ve entrikalarından bir diğeridir.

Rahmetli İmam Humeyni'nin ikinci vefat yıl dönümü töreninde yaptığı konuşmanın bir bölümü (1370/3/14)

İnkılâbın Öğretmeni İmam (ra): “Başarabiliriz”

İslam İnkılâbından sonra, İnkılab ve İnkılâbın muallimi (İmam Humeyni) kendimizin yapabileceğimizi, kendimizin çaba harcayabileceğimizi, kendimizin imal edebileceğimizi, kendi kültürümüzü, üretim ve tüketim kaideleri bizzat kendimizin ortaya çıkarabileceğimizi ve tüm bunları yapım ve onarım döneminde hayata geçirmemiz gerektiğini bizlere bizzat öğretti. Biz hiçbir zaman başkalarının kazanımlarını geri çevirmeyiz. Kimin ne kazanımı varsa, gerek ilim dalında, gerek imkanat dalında, gerek teknoloji ve gerekse mevcut teknik olanaklar dalında olsun mümkün olduğu surette onların tümünü kendi hedeflerimiz doğrultusunda hizmete sokma hususunda bir an dahi olsa tereddüt etmeyiz. Tüm bunları ülke içindeki yeteneklerin gelişip büyümesi yolunda bir araç, köprü edinmeliyiz. Ülke içinde nerede bir üretimde bulunursak yerli malını dış ürünlere tercih etmeliyiz. Ülke içinde üretilen her ürün yabancı benzerlerine oranla bizim için daha hayırlı ve mübarektir...

Petrol bakanlığı çalışanları ve uzmanlarına hitaben yaptığı konuşmadan bir paragraf (1370/9/12)

İmam (ra)Büyük Hüneri

Aziz imamımızın büyük ve emsalsiz hünerlerinden biri İslam'ı içine sürüklendiği gariplikten kurtarmasıydı. Müslümanlar hatta kendi evlerinde ve şehirlerinde bile gariplerdi. İslam hatta kendi vatanında bile garipti. İslam düşmanları fesad ve ilhad kültürü, tağuti düzenler sayesinde Müslümanların hatta kendilerini düşünme imkânını bile ellerinden almışlardı. Böyle bir şartta aziz imamımız, peygamberler sülalesinden olan o şahıs ve Allah'ın gücünün zamanımızdaki eli bu gurbet tozunu İslam'ın çehresinden silip attı. İmam Humeyni (ra)in vefatının ikinci yıl merasimine katılan yabancı konuklara hitaben yaptığı konuşmadan (1370/3/15)

Hürriyet ve Bağımsızlık Maneviyat ve Ahlakla iç içe

Aziz imamımızın en büyük hünerlerinden bir diğeri inkılab için çok güçlü bir çerçeve oluşturması ve inkılâbın egemen siyasi akımlar ve güçler tarafından eritilip yutulmasına imkân vermedi. “Doğuya da hayır Batıya da – İslam Cumhuriyeti” sloganı veya “İstiklal-Hürriyet-İslam Cumhuriyeti” sloganının anlamı şuydu ki bu inkılab sağlam ve dayanıklı ilke ve temeller üzerine kurulu olup, o günün doğu kampına egemen sosyalizm kampından uzak olduğu gibi batı kampının kapitalizm liberal ilkelerine de bağlı değildi. Doğu ve batının bu inkılâba karşı düşmanlık içinde olmasının başlıca sebebi de bu meseledir.

Bu inkılâp sağlam temeller üzerine kurulmuştur, adaletin icrasını esas aldığı gibi halklara hürriyet ve özgürlüğü, maneviyat ve ahlakı ilke edinmesi de en önemli değerlerindendi.. Bu inkılab, adalet istemi, hürriyet istemi, halk demokrasisi, maneviyat ve ahlak birikiminden oluşmaktadır.

İmam Humeyni (ra)in türbesi ziyaretçilerine hitaben yaptığı konuşmadan (1381/3/14)

İmam (ra) ve İslam'ın unutulmuş hakikatlerinin ihyası

Rahmetli İmam Humeyni'nin İslam dünyası çapında gerçekleştirdiği önemli bir girişimi, İslam'ın siyasal ve sosyal boyutunu hayata geçirmesiydi. Sömürü, İslam ülkelerine girdiği günden beri, sömürgeci ve sultacı güçlerin tüm çabaları, İslam adalet ve sosyal boyutlarını, adalet istemini, hürriyet istemini, istiklal istemini etkisiz hale getirmekte. Sömürgeci güçler kendi istilalarını İslam âlemine daha fazla yaymak amacıyla, İslam'ın siyasi boyutunu İslam'dan ayırmaya, olaylar karşısında teslim olabilecek, işgalcilik karşısında teslim olabilecek ve güçlü ve zalim düşman karşısında teslim olabilecek bir İslam'ın toplumlara yerleştirmeye mecbur hissediyorlardı kendilerini. Fakat İmam, unutulmuş İslam'ın gerçeklerini ihya etti., İslam'ın adalet istemini elle üzerinde ihya etti ve İslam'ın ayrımcılık. Sınıfsal ihtilaf ve toplumun üst tabakasına karşı muhalefetini alenileştirdi. Rahmetli İmam Humeyni ilk günden ömrünün son gününe kadar toplum'un mustaz'af, mahrum ve yalın ayak kesimine dayandı. İslam düzeninin kuruluşunun ilk günlerinde ve İslam nizamının liderliği makamında bulunduğu 10 yıl boyunca defalarca sorumlulara, bizlere zayıfların durumunu dikkatte bulundurmanız tavsiyesinde bulunmaktaydı. Diyordu ki sizler yalın ayak sınıfa borçlusunuz. Azizlerim! Yüce İran halkı! Nerede ve hangi hususta bizler imam (ra)in bu tavsiyelerine riayet ettiysek, programlarımızda, yasamalarımızda, icra işlerinde atama ve azillerimizde bu nasihatlere amel ettiysek zafer de bizlere kısmet oldu...

Halkla ilgili olarak İmam'ın en önemli teşebbüsü şuydu ki Merdomsalari (halk demokrasisi) mefhumunu, batılı demokrasi tasarımcıları ve onların piyonlarının elde etmek istedikleri hedef ve amaçlardan bütünüyle uzaklaştırdı. Onların asıl amacı dindarlığın halk demokrasisi ile bağdaşmadığını telkin etmeye çalışıyorlardı. Fakat imam bu batıl mefhumu çürüttü ve halk demokrasisini yani İslam Cumhuriyetini dünyada gündeme getirdi. İmam lafla da yetinmedi ve fikri istidlalle da sınırlı kalmayarak pratikte bunu hayata geçirdi.

İmam Humeyni'nin 14. vefat Yılı dönümündeki konuşmasından (1382/3/14)

Rahmetli İmam Humeyni'nin yol ve çizgisi karşısında bizlerin vazifesi

İnkılab'ın pusudaki yara almış düşmanları yıllardır böyle bir günü beklemekteydiler ve şimdi güneşin batışını beklemekte olan yarasalar gibi kendi iğrenç ve uğursuz hedeflerini hayata geçirmek istemekteler. Gerçi şu günlerde bir yanardağ gibi ülkenin fezasını ısıtan halkın kutsal duyguları tufanı, gerek ülke içindeki fitnecilere ve gerekse ülke dışındaki kinci düşmanlara her hangi bir şetarette bulunma fırsatı vermeyecek ve rahmetli İmam Humeyni'nin en değerli mirası olan kutsal İran İslam Cumhuriyeti düzeni aleyhindeki her türlü hareketi ateşe çekecektir aynı zamanda halkın şuur ve hazırlık içinde olması, kuşkulu kıpırdanışlar karşısında duyarlı bulunması ve her zaman sahnede hazır bulunması günümüzde genel farzlardan biridir.

İslam İnkılâbının zafere ulaştığı andan şimdiye kadar dünya müstekbirliği hiçbir zaman İran İslam Cumhuriyetini zayıflatma ve yok etme hevesinden vazgeçmemiş ve bu doğrultuda mümkün olan her türlü yola başvurmuştur. İran İslam Cumhuriyeti halkı ve yetkilileri kendi İslami ilkeleri, milli izzet ve bağımsızlıklarına bağlı oldukları müddetçe bu niyetlerini de koruyacaklardır. Ancak Allah Taala'nın yardımı ve fazlıyla ve tarih ve yaratılışın kuralları gereğince İran halkının direniş ve azmi karşısında düşman hiçbir başarıya ulaşamayacak, hile ve entrikası neticesiz sonuçlanacak ve Allah Taala'nın iradesiyle inşallah bundan sonra da böyle olacak.

Nitekim ben, tüm kitleler ve toplum fertlerinden düşmanın komploları karşısında uyanık olmayı kendileri için bir inkılabi farz kabul etmelerini ve düşmanın iğrenç niyetini tespit edip dünya çapında siyasi ve propaganda tavırlarını ve ekonomik alanda baskı uygulamak amacıyla ortaya attıkları şayiaları etkisiz bırakmalarını isterim. Şunu biliniz ki uyanık olup şuurulu davranmanız durumunda düşman'ın tüm komploları etkisiz kalır ve zafer İran halkına ait olur. Aziz ve yüce liderimiz İmam Humeyni'nin de defalarca belirttiği ve siyasi-ilahi vasiyetnamesinde de ona değindiği gibi, halkımızın birlik ve bütünlüğü İslam İnkılâbı'nın başarı sırrıydı. Öyle ki İnkılâbın halen devam etmesi, bekası ve selametinin de asıl sırrıdır.

Halkın birbirine zıt grup ve teşkilatlara bölünmesi, mantık dışı duygu ve küçük çaplı anlaşmazlıkların büyütülmesi ve halkımızın ortak inanç yönünü teşkil eden temel ilkelerin unutulması veya ikinci plana itilmesi, düşman'ın varlığının dikkate alınmaması ve ondan kaynaklanacak telafisi imkânsız tehlikeler. Kendi kaybolmuş haklarını yeniden ihya etmek ve yabancılara bağımlılıktan kurtulmak isteyen bir halk için en büyük faciadır.

İslam İnkılâbı Liderinin İmam Humeyni(ra)î anmak için yayınladığı mesajdan bir paragraf (1368/3/18)

İmam Humeyni(ra.)a vefakârlık ve onun çizgisinde hareket etmek

Eğer bizler imam (ra)'ı seviyorsak (elbette böyledir ve hiç kimse İran halkının İmam Sadık'a olan aşk ve sevgisinden tereddüt etmemektedir) onun yol ve vermiş olduğu dersi hayatta tutmalıyız, hedeflerini İnkılâbın gerçek hedefleri olarak kabul etmeli ve bu hedefler doğrultusunda hareket etmeleri ve kendimizden başka hedefler üretmeyelim.

İmam Humeyni (ra)'in hedefleri aydın ve bellidir ve fazla çabaya gerek yoktur.

Allah Taala öyle mukadder etmiştir ki yolun yarısında sahil kulu bu yükü başka birine devretsin ve meleketi A'laya kavuşsun ve kendi hariminde sükûnete ulaşsın. Bu yükün yerde kalmasına biz izin vermeyeceğiz. Büyük Küçük Tüm toplum fertleri, yetkililer ve elinde bir sorumluluğu bulunan her kes şu hususu kendi önceliğine alıp, imam'ın yolunu devam ettireceğine dair ant içmeli, ahitte bulunmalıdır. İmam'ın hedefleri çizgisinde hareket etmelidir. Bu durumda imama karşı aşkımız, muhabbetimiz, sevgimiz ve müritliğimiz hakikate kavuşmuş olacak. Aksu takdirde onun ayrılığında ağlayıp, baş ve göğsümüze vuracak olur da onun takib ettiği yolu aksi istikamette izlersek, bizin ona karşı sevgi, ilgi, muhabbet ve bağlılığımız da gerçekçi olmayacak. Bağlılık demek, aynı onun çizgisi ve hedefi istikametinde hareket etmek ve sapmamak demektir.

İslam İnkılâbı devrim komiteleri komutanları ve üyelerine hitaben yaptığı konuşmadan (1368/3/18)

İmam Humeyni (ra)in yoluyla ahdimiz

İslam'ın, Kur'an'ın ve Müslümanların izzetinin yolu olan İmam Humeyni'nin (kuddise sırruh) yoluna takib edeceğimize dair Allah (cc) ile ahitleşmiş bulunuyoruz.

“Doğruya da hayır Batıya da”, “Mustaz’afları ve mazlumları müdafaa”, “İslam ümmetinin hareketi ve vahdetini müdafaa”, “dünya seviyesinde Müslümanların ikilik ve anlaşmazlık unsurlarına galebe çalmak, mahrum ve yalınayak kitlelerin taraftarlıklarına dayanmak, ülke içinde ülkenin kalkınması için gerekli olan tüm imkânların kullanılması siyaseti, programlarımızın temel çizgi ve ilkelerini oluşturuyor.. Tüm bunlardan asıl amaç ise İslam'ın yeniden ihyası ve Kur'anı Kerim'e geri dönüştür ve biz bir kıl kadar dahi bu hedefimizden geri adım atmayacağız.

Beyt'ullah'ıl Haram Hacılarına hitaben yayınladığı mesajdan bir bölüm (1368/4/14)

İmam Humeyni (ra)in Ümmete dersi: Allah'a bağlanmak, halkın İslam'a imanı ve Vahdet
İmam Humeyni (ra)ın vasiyetnamesinde bir cümle var ki asla onu unutmamalıyız. Diyor ki, "İnkılâbı zafere ulaştıran faktör, kuşkusuz inkılâbın devamlılığını da sağlayacaktır". Yani Allah'a dayanmak, halkın İslam'a olan imanı, İslami ve ilahi vazifelerini yerine getirmedeki kesin kararlılıkları ve söz birliği, vahdet İslam İnkılâbının zafere ulaşmasındaki ve devamlılığındaki asıl sırdır. Bu halkımıza daimi bir ibret ve derstir.

Bugün ülkemize vahdet, samimiyet ve genel bir coşku ve sefanın hâkim olduğunu görüyoruz. Bu çok büyük bir olay olup, rahmetli İmam Humeyni'nin ruhunun bereketlerindedir. O yüce ilahi insanın ihlâsı, vefatından sonra da toplumumuzun atmosferi üzerinde etkisini sürdürmekte, yürekleri birbiriyle menus etmekte ve halk içerisindeki bağları güçlendirmektedir.. Siz halk içerisindeki söz birliği ve birlik, sizinle yetkililer arasında sağlanan güçlü bağlılığa tüm dünya şahit olmuş ve düşmanların umutsuzluğuna vesile olmuştur.

1979 yılında İmam Humeyni'nin ülke sahnesine adım atmasıyla inkılab daha bir taravet, canlılık kazandı ve meyvesini verdi. Bu da Allah Taala'nın imama olan bir lütfüydü ki bu bereketleri vücudunda var etmişti. Onun pak ruhu da vefatı ve melekuti urucunda bile bu ilahi lütf ve bereketlere mahzardı ve vefatı anında bile onun pak ruhu İslam İnkılâbının ilk günü gibi canlı, dinamik olmasına ve yeniden meyve vermesine sebep oldu. Bu ise düşmanları her zamankinden daha fazla dehşete düşürdü ve umutsuzluğa kaptırdı.

Bugün bizler İmam(ra)ın bereketi sayesinde dünya karşısında daha bir kudret ve iktidarla konuşabiliriz. Dünyada hiç kimse İran İslam Cumhuriyetinin az bile olsa terdik ve korkuya kapıldığı hissine kapılmamalı. Allah Taala'nın lütfü sayesinde bizler kendi içişlerimizi tam bir kudret ve kararlılıkla. Kendi nefsimize olan güvenle ilerleteceğiz, dış ilişkileri ilkelerimizin izin verdiği ölçüde, İslam'ın, Müslümanların, İran halkının ve İslam Cumhuriyeti ve inkılâbının çıkarları doğrultusunda tam bir kararlılıkla sürdüreceğiz.

İmam Humeyni (ra)ın defalarca önemle vurguladığı şu hususu dikkatten uzak tutmayın ki tüm zafer ve başarılar sırrı, vahdeti kelime ve sahnede hazır bulunmadır. Halkın birliği ve sahnedeki huzuru olmasaydı İran halkı kesin başarılı bir adım atamazdı. Eğer tüm halk fertleri bu sırrı keşfedip, hayata geçirirlerse o zaman kesin Allah Taala'da onlara yardımda bulunacaktır ve bu Allah Taala'nın vaadidir ki Kur'anı Kerim'de buyuruyor:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا. «مَنْ كَانَ لِلَّهِ كَانَ لِلَّهِ لَهُ»

"Bizim için savaşanları yollarımıza sevk ederiz biz ve şüphe yok ki Allah, elbette berâberdir iyilik edenlerle."

(Ankebut – 69)

Evet, bunlar hakkın sadık ve kesin vaadidir.

Elhamdülillah Allah İran halkıyla birliktedir ve o yüce, emsalsiz liderin varlığı kuşkusuz bizler için çok büyük bir nimet olmuştur. Bugün de onun fikir ve nasihatleri aramızda çok önemli bir nimettir ve onların kadrini bilmeliyiz. İnşallah onlara amel ederiz.

Huzistan halkı, yetkilileri ve ulemasından bir gruba hitaben yaptığı konuşmadan bir bölüm (1368/4/21)

İmam'ın derslerini gözden geçirme ve hakkında düşünme gerekliliği

İmam Humeyni (ra)in ilk öğrencileri ve en eski talebeleri olan bizlerin en önemli vazifesi o büyük imamın derslerini yeniden gözden geçirmektir. Tüm dünyayı etkisi altına alan İslam İnkılâbı liderinin üstün kişiliği ve parlak cevheri onun derslerinde, konuşmalarında ve nasihatlerinde açıkça gözükmektedir. Elbette bizlerin tümü o hazretin kişiliğinin tüm boyutlarını tam olarak tanıyamamışız ve abartısız olarak söylemek gerekirse o büyük insanın ruhunun derinlikleri tüm boyutuyla bizlere aydın değildir.

Bizler yakından olaylara tanık oluyorduk. Ve olayları bu kadar yakından takip eden kimselerin tüm parçaları bir arada toplayarak sonuç çıkarma gücüne sahip değiller. Bu hususta gerekli düşünme ve olayları detaylı irdelemeye gerek var. Bu ise o kadar kolay bir iş değil, ancak İmam'ın konuşmaları, açıklamaları bizler için çok büyük bir derstir ve ders ise bizlerin imkânımız dâhilindedir.

İmam'ın vermiş olduğu dersler üzerinde düşünmek bizleri o hazretin üstün kişiliğinin derinliklerini daha fazla tanımamıza sebep olabilir. Bu dersleri ise birkaç cümlede özetlemek mümkün değil, her bir zaman diliminde ve meydana gelen her bir olayda bu derslerden her hangi biri bizler için yol gösterici ve olayın çözümü olabilir.

Bugün dünyada ülkemiz için ve İran halkı için oluşan özel şartlar karşısında İmam Humeyni (ra)in bizlere dersi halkımız içerisinde ilahi irade sayesinde oluşan vahdeti kelime ve birliğin kadrini bilmemizdir. Halkımızın yürekleri bugün İnkılâbın ilk on yıl içindeki birlikteliğinden daha da yakındır birbirlerine. Bu ise rahmetli İmam Humeyni'nin o yüce melekuti ruhunun bereketleri sayesinde.

Zencan, Nehavend ve Kaşmer eyaletleri halkı, yetkilileri ve ulemasından muhtelif kitlelere hitaben yapmış olduğu konuşmadan (1368/4/15)

İmam (ra)in Siyasi Mektebinin Özellikleri

Ben burada İmam (ra)in siyasi mektebi üzerinde vurgu yapmak istiyorum. İmam'ın siyasi mektebi İmam (ra)in kişiliğinden ayrı düşünülemez. İmam'ın başarı sırrı halklara sunduğu mekteb ve ideolojideydi ve o mektebi bir düzen olarak tüm dünya halkları gözü önünde sergilemeyi başardı. Elbette büyük İslam İnkılâbımız halk tarafından zafere ulaştırıldı ve İran halkı kendi üstün yetenek ve gücünün derinliklerini sergiledi, fakat bu halk imam ve onun siyasi mektebi, inancı olmaksızın böyle büyük bir olayı tahakkuk ettirmeye muktedir değildi.

İmam'ın siyasi mektebi öyle bir alan açıyor ki onun kapsama alanı hatta İslam nizamının kurulması alanından da geniştir. İmam tarafından gündeme getirilen ve onun uğruna mücadele verdiği siyasi mektep, beşeriyet ve tüm dünya için yeni bir söz beraberinde getirmiştir. İnsanlığa yeni bir yol ileri sürmüştür. Bu mektepte öyle şeyler mevcuttur ki insanlık onlara susamıştır, bunun için de eskimiyor. İmam'ı tarihe ve geçmişlere ait bir kişilik olarak tanımlamaya çalışanlar bu girişimlerinde başarılı olamayacaklar. İmam kendi siyasi mektebinde canlı ve dinamiktir, bu siyasi mektep hayatta olduğu sürece, İslam ümmeti içerisinde hatta tüm insanlık içerisinde İmam'ın huzuru ve varlığı da çok büyük ve kalıcı eserleri, etkileri beraberinde getirmeye devam edecektir.

İmam (ra)ın mektebinin bazı özellikleri var ve ben burada bu özelliklerden bazılarını açıklamaya çalışacağım.

Bu özelliklerden biri İmam'ın mektebinde, maneviyet siyasetle iç içedir.

İmam'ın siyasi mektebinde maneviyat siyasetten ayrı değildir; siyaset ve irfan, siyaset ve ahlak... Kendi siyasi mektebinin tecessümü olan imam Humeyni, siyaset ve maneviyatı bir arada bulunduruyordu. Hatta siyasi mücadelede imam'ın davranışlarında asıl ağırlığı maneviyat oluşturuyordu. İmam'ın tüm davranış ve tutumları Allah ve maneviyat eksenliydi. İmam, hak Taala'nın teşrii iradesine inancı vardı ve onun tekvini iradesine güveniyordu. İlahi şeriatın tahakkuku uğrunda hareket eden, mücadele sürdüren kimsenin Allah'ın yaratılış fıtratı ve sünnetini yerine getirdiğine inanıyordu. Şu ayeti tüm benliği ile kabul etmişti ki Allah Taala buyuruyor:

«وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا»

“Ve Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün orduları ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sâhibidir.” (Fetih Suresi – 7)

İmam şeriat kanunlarını kendi hareketinin merkezi kabul ediyordu. Ülkenin kurtuluşu ve halkın saadeti için İmam'ın hareketi İslam şeriatının hidayeti esasına göre idi. Nitekim “ilahi mükellefiyet” imam açısından mutluluğun sırrıydı.

İkinci Özellik: Halkın rolüne sarsılmaz inancıydı. İmam'ın siyasi mektebinde insan hüviyeti hem keramet sahibi ve değerlidir ve hem güçlü ve yapıcı.

İmam'ın siyasi mektebindeki üçüncü özellik bu mektebin uluslar arası ve dünya bakış tarzıdır. İmam'ın konuşmalarında ve siyasi hedeflerinde muhatabı insanlıktır, sadece İran halkı değil. İran halkı bu mesajı can kulağıyla işitti, üzerinde durdu, onun için mücadele verdi ve kendi izzet ve bağımsızlığını elde etmeyi başardı. Fakat bu mesajın muhatabı tüm insanlıktır ve imam Humeyni'nin siyasi mektebi bu hayır, bağımsızlık, izzet ve imanı tüm İslam ümmeti ve tüm insanlık için istemekte. Bu Müslüman bir insanın üzerinde var olan bir vazifedir. İmam'ın, kendileri için evrensel bir görev zanneden kimselerle farkı şudur ki imam'ın siyasi mektebi, top, tank, silah ve işkence vasıtasıyla insanları belli bir çizgiye getirmek, belli bir düşünceyi kabullendirmek istemiyor. Amerikalılar da kendilerinin vazife taşıdıklarını, dünyada insan hakları ve demokrasiyi egemen kılmak istediklerini iddia ediyorlar. Fakat onların bu husustaki metodu Hiroşima'da atom bombası kullanmaktan geçer. Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde top, tank, savaş ve askeri darbelerden geçer. Bugün de Ortadoğu'da bunca dalavere, zulüm ve cinayette bulunuyor. Bununla birlikte sözde insan hakları ve dünya vazifesini yaymaya çalışıyor. İslam'ın siyasi mektebi, kendi yeni düşünce ve tasarısını insanın zihin ortamında bırakıyor ve bu bahar nesimi gibi, çiçeklerin ıtrı gibi her taraf yayılıyor.

Değerlerin korunması aziz imamımızın siyasi mektebinin bir diğer özelliğidir ve imam velayeti fakih'in beyanında bu mevzuu açıklığa kavuşturmuştur. İslam İnkılâbının ilk gününden itibaren birçokları “Veleyeti Fakih” meselesini saptırmak istediler ve bugün de düşmanların meczup yaygaracılarının bu husustaki sözleri o zamandan kalmadır ve

bugüne has bir olay değil. İlk baştan beri bu akımlar söz konusu propagandaları yapmaktaydılar. İmam Humeyni'nin siyasi mektebinin özelliklerinden belirtmek istediğim son husus ise “Sosyal Adalet” meselesidir. Sosyal adalet, İmam Humeyni'nin siyasal mektebinin en bariz ve önemli özelliklerindedir. Tüm devlet programlarında, yasama işlerinde, yürütmede ve yargıda sosyal adalet mevzuu ve sınıfsal ayrımların giderilmesi meselesi dikkate alınmalıdır.

Rahmetli İmam Humeyni'nin 15. vefat Yılı dönümü törenindeki konuşmasından (1383/3/14)

Hürriyet, insan fıtratının bir parçasıdır. Dünyanın siyasi lügatinde sosyal hürriyet'in Kur'ani temelleri bulunuyor.

Sosyal Hürriyet

Bismillahirrahmanirrahim

Benim için bugün çok tatlı, güzel bir gündür. Elbette daha önce Cumhurbaşkanlığı görevindeyken defalarca bu üniversiteye geldim, ancak bu toplantının benim açımdan bazı özellikleri bulunuyor ki bu bana özel bir zevk ve tatlılık vermektedir.

İki, üç ay önce sizlerin böyle bir toplantı düzenleyeceğinizi bana bildirdiklerinde, hatırladığım kadarıyla üniversite rektörü benim bu toplantıya bir mesaj göndermemi veya sizlerin gelerek benimle görüşmenizi istemişlerdi. Ben o görüşmede bizzat bu oturuma katılarak sizlerle görüşeceğimi ve üniversitenin kazanımlarını bizzat yakından görmek istediğimi bildirmiştim.

Bu üniversite büyük umutlarla tesis olunmuştur. Elbette ülkedeki tüm üniversitelerin ülke, inkılab üzerinde, ilim ve kültürün gelişmesi üzerinde büyük bir hakkı bulunmaktadır. Fakat bu üniversite, bizzat inkılab tarafından kurulmuş olan bir üniversitedir ve hedefi de ülkedeki öteki üniversiteler için gerekli hoca ve bilimsel kadro eğitmektir. Mümin ve devrimci gençlerimizin bol olduğu bugünkü üniversitelerimizde belki de bu sözün fazla bir anlamı olmayabilir ama İslam inkılâbının zaferinden sonraki ilk on yıl içinde bu büyük bir önem ve mana kazanmaktaydı. O günlerde üniversite hocalarından önemli bir bölümü üniversitelerindeki vazifelerini yerine getirmemekte ve İslam İnkılâbı ile gerektiği gibi işbirliğinde bulunmamaktaydılar. Bazıları yurt dışına gitmiş ve birçokları da sürekli rahatsızlık uyandırmakta ve bizlere başvuran öğrenciler söz konusu hocaların vazifelerini yerine getirememelerinden şikâyetle bulunmaktaydılar. Bazıları da inanarak ve sadıkane olarak İnkılâbın ve ülkenin hizmetindeydiler. İşte böyle bir ortamda üniversitenin rayına oturtulması ve hedeflerinin tahakkuk ettirilmesi temel bir tasarım ve değişikliği zaruri kılmıştır. Bugün ben dikkat ediyorum bu üniversitenin yetiştirdiği ve topluma kazandırdığı binlerce kişi şu anda görevlerinin başında hizmet vermekteler. Bu ise bizler için oldukça tatlı ve unutulmayacak bir anı bırakmıştır.

Değerli bacı ve kardeşlerim!

Ben bu hususta sizler için tek bir cümle söylemek istiyorum ve o da şudur ki bugün üniversiteli aydın kesimin üzerinde özel bir sorumluluk bulunuyor. Bugün ülkeniz, inkılâbınız ve İslami düzeniniz öyle bir ortamdan geçmekte ki fikir ve düşünce sahibi her kes bu düzenin daha verimli olmasını sağlamak için elinden geleni yapmalı, çaba harcamalıdır. Şimdiye kadar bizler çok çetin dönemleri geride bırakmış bulunuyoruz. Savaş dönemini, savaştan sonraki dönemi... Tüm bun dönemler birçok zorluklarla karşı karşıyaydılar.

Bugün öyle bir dönemde bulunuyoruz ki bilim ve marifet vasıtasıyla, bilimsel çalışmalarımızla uzun sömürü yıllarında ülkeye zorla tahmil edilen geri kalmışlığı telafi etmeliyiz. Geçmiş dönemlerde yeteneklerin açılıp filizlenmesine, halkın gerçek hüviyet ve kimliğinin ortaya çıkmasına engel oldular. Buna karşılık batının bilim ve sanayi alanındaki ilerlemeleri sonucu sanayi ürünlerinin ülkeye girmesine paralel olarak ülke o ölçüde batıya bağımlı kılmışlardı. Fikir ve kültür ürünlerini ülkeye soktu ve ona paralel olarak ülkenin tahsilli, eğitilmiş sınıfının kendine olan güvenini sarstılar. Bu inançsızlık uzun yıllar boyu kendi etkisini gösterdi. Bu düşünce (İranlıyı aşağılama düşüncesi) ülkeye girdiği ve aşağılanma duygusunun insanların benliğine kadar işlediği günden beri ülke müşahede ettiğiniz gibi geri kaldı. Bunca maddi ve insani kaynaklara sahip olmamıza rağmen, sahip bulunduğumuz üstün coğrafi konuma, geçmiş parlak bilimsel ve kültürel kazanımlarımıza rağmen ülke içindeki konumumuz ne yazık ki var olmamız gereken bilimsel, sanayi alanların çok gerisindedir.

Tarihi, coğrafi ve edebi konularımızla ilgili olarak başkaları bizim kendimizden daha fazla araştırma yapmış, çaba göstermiştir ve maalesef İranlının sahip bulunduğu üstün yeteneğe rağmen şu ana kadar bu geri kalmışlığı telafi edememiştir. Elbette inkılab'dan sonraki yıllarda mucize gerçekleşmiştir ve o da kendimizi kabul etmemizdir.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Eskiden var olan hakaret duygusu artık yoktur ama yine de çaba harcamak gerekir.

İnkılâbın ilk yıllarında özellikle sekiz yıllık savaş döneminde ülke büyük sorunlarla karşı karşıyaydı. Bugün çaba harcamak sizlerin vazifesidir. Bu çabalardan asıl hedef ise İslam'ın izzetini artırmak, İslami İran'ı istiklale kavuşturmadır. Tarih boyunca insanlık fertleri her ketsen yararlandılar. Fakat eşit ve aynı ölçüdeki iki varlık arasında fikir teatisinde bulunmak, mal varlıklarında değiş tokuş yapmakla, bir varlığın diğer birinden yalvarmak, yakarmak veya tahkir etmek yoluyla suistifade etmesi arasında fark var. Ve İslam inkılâbından öncesine kadar ne yazık ki bu durum egemendi.

Ülkeyi gerekli olduğu seviyeye ulaştırmak gerekir. Bu ise ülkenin geniş potansiyele sahip genç ve aydın kuşağının üzerine düşen bir vazifedir. Bu üniversitede okuyan siz bacı ve kardeşlerimle ilgili olarak benim kanaatim sizlerin bu hususta daha ağır bir yükümlülüğü üzerinizde taşımanızdır ve inşallah daha fazla başarılar elde edersiniz. Ben bugün burada sadece sizin aranızda olmak için hazır bulunuyordum ve konuşma gibi bir planım yoktu. Sizlerin sorularınızı dinleyip onlara cevap vermekle zamanı geçireceğimi düşünüyordum.. Bu mesele benim için çok tatlı ve zevkliydi fakat ülke için de çok gerekli önemli bazı konuları burada gündeme getirmenin çok yararlı olacağını düşünüyorum. Bazı notlar aldım ki burada onlara temas etmek istiyorum.

Hürriyet konusunda iki önemli mesele söz konusudur. Günümüzde özgürlük mevzuu gerek basın çevrelerinde olsun ve gerekse uzmanlar içerisinde yaygın bir meseledir. Bu ise kutlu bir olaydır. İnkılâbın temel mevzuları ve ilkelerinin fikir teatisine sunulması, birilerinin bu konularda ilada bir şeyler söylemesi her zaman arzu ettiğimiz bir meseleydi. Bugün de bu mesele gündemdedir ve ben de şahsen söylenen ve yazılanları mümkün olduğunca takib etmeye çalışıyorum ve yazılan ve söylenenlerin bazılarında yararlanıyorum. Görüşler de farklıdır ve her kes aynı çizgide ve aynı doğrultuda yazmıyorlar. Her iki tarafta da doğru sözler mevcuttur, bu durumun böyle devam etmesi çok güzeldir. Keşke işin uzmanları temel meseleleri medyada tartışmaya açmak için gerekeni yapsalar da medyayı muhtevassızlıktan kurtarabilse ve basını halkın hidayeti için düşündürücü ve tartışma yaratıcı mevzulara çekebilseler. Her zaman inkılab kültürünü derinleştirmeniz tavsiyesinde bulunuyorum. Derinleştirmenin gereği de işte budur. Burada söz konusu etmek istediğim iki husustan biri, hürriyet mefhumu babında, bizim temel şiarlarımızdan biri olan bağımsızlık ve istiklali hayata geçirmeliyiz, Yani bağımsız düşünmeli, taklitçi düşünmemeliyiz. İlerlemelerimizin büyük bir bölümünün temelini oluşturan bu meselede eğer başkalarına taklit eder ve sadece batı düşüncesinin bizlerin karşısında açtığı pencereden bakar, olayları değerlendirsek büyük bir hata yapmış oluruz ve çok acı sonuçlarla karşılaşırız.

İlk olarak şunu belirtmeliyim ki “Hürriyet” meselesi, Kur’anı Kerimde, imamların keliminde sürekli olarak tekid olunan meselelerden biridir. Elbette burada sözünü ettiğimiz hürriyetten gaye mutlak hürriyet değil. Zaten dünyada da bunun hiçbir taraftarı yoktur. Dünyada insanları mutlak hürriyete davet edecek birisinin olabileceğini ben zannetmiyorum. Burada gayem, İslam’da var olan manevi hürriyet değil, bu bizim mevzu bahsimiz değil. Manevi hürriyet, maneviyata inanan her kes onu kabul ediyor; red veya kabul mevzuu değil. Burada sözünü ettiğimiz hürriyet, özgürlükten gayemiz sosyal hürriyettir.. Hürriyet, insanın konuşmak, düşünmek, seçmek ve benzeri şeylerdeki tabii bir hakkıdır ve bu husus Kur’anı Kerim ve sünneti Resul’de takdir edilmiştir. Nitekim A’raf suresinin 157. Ayetinde şöyle buyuruyor:

: «الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ أَصْرَهُمْ وَالْإِغْلَالَ الَّذِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ».

“Onlar, öyle kişilerdir ki ellerindeki Tevrat'ta ve İncil'de de yazılmış olarak bulacakları şeriât sâhibi Ümmî Peygambere uyarlar ve o, onlara iyiliği emreder, kötülükten nehy eder onları ve temiz şeyleri onlara helâl etmededir, pis ve kötü şeyleri harâm etmede. Sırtlarındaki ağır yükleri indirmedi, bağlandıkları zincirleri kırmada. Artık ona inananlar, onu ululayanlar, ona yardım edenler ve ona indirilen ışığa uyanlardır kurtulanlar, muratlarına erenler.”

Allah peygamberlerinin özelliklerinden birini zincirleri insanların boynundan kaldırmaktı. «اصر» ibaresinde insanlar üzerindeki tahmili taahhüdü onlardan aldığı belirtiliyor. Çok ilginç bir mefhumu var bu cümlenin. O dönemde beşeri toplumların konumunu ve vaziyetini eğer dikkate alacak olursanız insanlar üzerindeki bu zorlama yükümlülükler ve antlaşmaların, batıl, sapma ve yanlış sosyal bağlılık ve kayıtlılıkların büyük bir bölümünün temelini oluşturduğunu

görmekteyiz. Ayette geçen «اغلال» ibaresinin manası da bellidir yani zincirler demektir.

İmam Ali (as) hakkında olan “Sevt’ul Adale” kitabının yazarı George Jordac biri Emir’ul Muminin Ali (as) tarafından söylenen ve diğeri ikinci halife Ömer tarafından söylenen iki cümle arasında mukayese yapmakta. İkinci halife Ömer tarafından atanan valilerden bir kaçı hilafet makamına çağrılmıştı. Çünkü aleyhlerinde raporlar gelmişti ve halife oldukça sinirliydi. Onlara hitaben kalıcı bir söz söyledi:

«استعبدتم الناس و قد خلقهم الله احراراً؟» :

Allah’ın halkı hür yaratmasına karşılık siz onları köle mi aldınız?

Diğer söz İmam Ali (as) tarafından söylenmiştir ve Nehc’ul Belaga’da mevcuttur. İmam Ali buyuruyor ki:

«لاتكن عبد غيرك وقد خلقك الله حراً»

Kendinden başkasının kölesi olma, Allah seni hür yaratmıştır”.

George Jordac bu iki söz arasında mukayese yapmakta bi diyor ki Emirul Muminin Ali(as)ın kelamı Ömer’in kelamından çok daha güçlüdür. Zira Ömer bu sözü söylediği kimseler hürriyet ve özgürlüğün onların ellerinde hiçbir garantisi yoktu, zira onlar Ömer’in tabiriyle halkı köle alan kimselerdi ve şimdi de halka hürriyet vermelerini istiyordu. Bu bir nevi söz söylemek tarzıdır ve diğer tarz ise İmam Ali (as)ın bizzat o halkın kendisine hitap etmesiydi. Daha doğrusu yürürlük garantisini cümlede getiriyor: «حرا الله خلقك قد و غيرك عبد لاتكن» kendinden başkasının kulu olma, çünkü Allah seni hür yaratmıştır. Bu iki cümlede hürriyet için iki özellik mevcuttur. Elbette Emir’ul Muminin Ali (as)ın kelamı önemli bir üstünlük ve özelliğe sahiptir ve icra garantisi bulunmaktadır. O iki özellikten biri hürriyetin insani fıtratın bir parçası olmasıdır. «حرا الله خلقك وقد» (Allah seni hür yaratmıştır) ve ben burada İslami ve batı düşüncesi arasında bir mukayesede bulunmak amacıyla ona temas etmek istiyorum.

Elbette ben bugün burada bu mevzuu çok detaylı olarak ele almak niyetinde değil ve inşallah kısmet olursa başka bir zaman bu meseleyi daha geniş açıklayacağım. Bugün sadece bu iki meseleyi açıklamak istiyorum ve onlardan biri hürriyet mevzuunda hür düşünmektir.

Nitekim dikkat ediniz bugün dünyanın siyasi kültüründe kastedilen ve tercüme olunan “Sosyal hürriyet” böyle bir kur’ani köke sahiptir. Avrupa’nın 18. çağına ait liberalizme dönmemiz, Kant, Jean Stewart ve başkalarının bu hususta neler söylediğini öğrenmek istememiz için hiçbir gerek yoktur. Bizim kendimize ait söz ve mantığımız var.

Batılıların söylediklerinin bizler için yol gösterici kanıt olamayacağını isbatlayacağım. Özgürlük makulesini İslami biliniz. Kanaatimce “Hürriyet” makulesinin İslamileşmesini, yerlileşmesini, kendileşmesini engelleyen iki grub mevcuttur.

Bunlardan biri kendi söz ve düşüncelerinde sürekli olarak batı dünyasının son iki üç asırdaki filozoflarının “hürriyet”le ilgili söz ve açıklamalarını dillerine dolandıran ve sürekli gündeme getiren kimselerdir. Devamlı olarak filan kes şöyle demiş, öteki şunu belirtmek misalinden laflar ediyorlar. Bunlar en azından söz konusu filozofların isimlerini zikreden necib kimselerdir ama basın içerisinde diğer bazı kimseler mevcuttur ki batılı düşünürlerin fikir ve sözlerini söylüyorlar ama onların isimlerini zikretmiyorlar ve bu sözleri kendi adlarına söylüyorlar. Bununla birlikte hürriyet kavramının batı menşeli olduğu düşüncesini bizlerin içimizde yaygınlaştırıyor.. Bilmeyerek bunlara yardım eden bir grub daha var ki hürriyet kavramı söz konusu edildiğinde derhal kendilerini kaybediyorlar, dehşete kapılıyorlar ve derhal dinin elden gittiğini, dinin tehlikede olduğunu feryat etmeye başlıyorlar.. Hayır böyle değil. Din en büyük ilahi mesajdır. Din niçin yok olsun ki?! Sahih bir hürriyet ve özgürlük dinin insanlara getirdiği en büyük hediyesidir. Hürriyet sayesinde düşünceler olgunlaşmakta, yetenekler açılmakta. İstibdat, diktatörlük yeteneğin düşmanıdır, nerde istibdat, zulüm varsa, yetenekler körleşir, açılmaz. İslam, insanların açılmasını, olgunlaşmasını istiyor. İnsandaki büyük cevher ve kaynaklar doğal kaynaklar gibi istihraç olunmalıdır. Ancak dünya bu şekilde bayındır olur. Hürriyet olmadan ise bu imkânsızdır. Emir ve nehiylerle bu imkânsızdır. Nitekim bu düşünce de yanlıştır. Bu iki grub gerçekte kendilerinin bile farkında olmayarak Hürriyet’in İslami alandan çıkarılması yönünde farkında olmayarak işbirliğinde bulunmaktalar. Oysa bu gerçeklerle bağdaşmamakta ve hürriyetin İslami bir mefhumu bulunmaktadır.

Burada bir hususu açıklamak istiyorum. Batıya oranla İslam’da sözünü ettiğimiz hürriyete, sosyal hürriyete büyük imtiyazlar, özellikler tanınmıştır. Liberalizmin bu husustaki yorumu çeşitlidir ve her dönemde hürriyet kavramıyla

İlgili yeni ve farklı bir yorum ileri sürülmüştür, Rönesans'tan Fransa'daki liberalizme ve ardından Fransa devrimine kadar ve daha sonra daha değişik ve tahrif olunmuş haliyle Amerikan bağımsız savaşlarında bu durumu görmekteyiz ve bunlar daha geniş bir zamanı gerektiriyor. Şimdiye kadar özellikle son dönemlerde liberalizmle ilgili onlarca yorum getirilmiştir. Son dönemlerde Amerikalı ideologlar sürekli olarak bu hususta bir şeyler yazıp çizmektedirler. Şunu da belirtmeliyim ki Amerikalı bile olmayan bu düşünürlerden birçoğu Amerikan devlet kurumlarının siparişi üzerine "Liberalizm"le ilgili yazı yazmaktalar. Kitapları Avusturya, Almanya veya Fransa'da yazılabilir ama Newyork'ta basılarak yayınlanıyor. Sipariş Amerikanın siparişidir. Kaynak da Amerikanın hedefleridir ki bunun kendisinin uzunca bir hikâyesi var.

Onlar "Hürriyet" için bir felsefe ileri sürme konusunda tamamen acizdirler. Acaba hürriyetin felsefesi nedir? Niçin insan hür olmalıdır? Bu konuda çok söz söylenmiştir. Yarar, kamu menfaati, kamu zevki, ferdi zevk, medeni hakların azami miktarı. Tüm bunlar zarar görebilir ve bizzat onların kendisi de onu zedelediler.

Son yıllarda liberalizmle ilgili yazılıp yayınlanan kitaplara bakıldığında, ne kadar yararsız ve boş lafların edildiği ve bu lafların genellikle ortaçağ dönemi meselelerine benzediğini görmekteyiz. Biri bir laf etmiş, öteki cevap vermiş, yeniden onun cevabına cevap verilmiş. Doğrusu 3. Dünya düşünürleri açısından iyi bir oyalama sayılır, biri bu teorinin taraftarı, diğeri öbür teorinin yanlısı, birinin bunun istidlalını kabul etmekte öbürü ötekinin istidlalını.

Bu görüşte hürriyet hikmeti ve kaynağının azami ölçüsü insani bir hak oluşudur. Fakat İslam bunun üstünde demiştir. Daha önceki hadiste de müşahede ettiğiniz gibi İslam dini hürriyeti fitri, ilahi bir olay olarak kabul ediyor, bir haktır ama öteki tüm hakların üstünde bir hak, yaşamak ve hayat hakkı gibi, aynen hayat ve yaşama hakkını, yiyecek, mesken hakkıyla eşdeğerde tutmamak gibi. Nitekim hürriyet de bunun gibidir, bu İslam'ın görüşüdür.

Elbette istisnalar da yok değil, bu hakkın bazı özel hususlarda kaldırılması icap ediyor. Hayat hakkı gibi. Biri başka birini öldürüyor kısas ediyorlar, biri fitne çıkarıyor, fesatta bulunuyor, kısas ediyorlar. Hürriyet hakkı meselesinde de durum bunun gibidir ancak tüm bunlar istisnai durumlardır. Bu İslam'ın görüşüdür. Bu bakımdan hürriyet kavramının batılılar tarafından bize hibe edildiğini düşünmek çok yanlıştır. Hatta bu hususta tatlı bir söz söylemek istediğimiz zaman mesela filan batılı yazar ve düşünürün kitabını adres gösterelim, hayır bu yanlıştır, bağımsız düşünmeliyiz, kendi kaynaklarımıza, İslami kaynaklarımıza baş vurmalyız. İnsan, zihnin teşrihi için başkalarının düşüncesinden yararlanıyor, taklit için değil, taklit meselesi söz konusu olduğunda büyük bir zarar oluşur.

Ben bugün burada söz konusu ettiğim hususlarda birçoğlarının be esasa pek dikkat etmediklerini görmekteyim, Burada "Hürriyet" ile ilgili iki üç farkı söz konusu etmek istiyorum. Daha önce de belirttiği gibi liberalizm tüm farklı görüş ve eğilimlerin bir araya toplandığı şeydir, bu görüş ve teorilerin birçoğu diğerleri ile farklı ve tezat içinde olup tüm bunlar liberalizmi oluşturmaktalar.

Batılı Liberalizm ideolojisinde, insan hürriyeti batı ve tanrı gerçeğinden soyuttur. Bunun için hürriyetin kesin tanrı tarafından verilmediğine inanıyorlar. Hiç kimse özgürlüğün Allah tarafından insana verildiğini belirtmiyorlar. Fakat İslam'da hürriyetin temelini ilahi düşünce oluşturuyor. Bunun kendisi ise temel bir farklılıktır ve diğer birçok farklılıkların temelini oluşturuyor. Nitekim İslam mantığında, hürriyete karşı başlatılan bir hareket gerçekte ilahi bir olaya karşı başlatılmış bir harekettir, yani karşı tarafta dini bir sorumluluk ve vazife oluşturuyor.. Fakat batıda böyle bir şey söz konusu değil. Yani dünyada hürriyet için başlatılıp sürdürülen mücadele batı Liberalizm düşüncesine göre hiçbir mantığa sahip değil. Batılıların bolca sözünü ettikleri husus kamu yararı veya ekseriyetin yararı meselesidir. Onlara göre hürriyetin temelini bu mesele oluşturuyor. Niçin ben gidip ekseriyetin menfaati uğrunda öleyim ve yok olayım? Bu mantıksızlıktır. Elbette anlık ve mevsimlik heyecanları birçoğlarını savaş meydanlarına çekebilmede fakat bu kitlenin heyecanı yattığı an mücadele meydanından çekilmekteler. Niçin ölmeleri gerektiği hususunda kuşkuya kapılmaktalar.

Fakat İslam düşüncesinde durum farklıdır. Hürriyet uğruna mücadele etmek bir tekliftir, vazifedir. Çünkü ilahi bir mesele uğrunda mücadeledir. Hatta birini öldürmek istedikleri zaman siz derhal onun yardımına koşmakla mükellefsiniz, bu dini bir görevdir ve eğer yardım etmeyecek olursanız, günah işlersiniz. Hürriyet mevzuunda da durum aynen böyledir, ilahi bir tekliftir.

Bu temel farklılıkla birlikte diğer bir takım farklılıklar daha var. Bunlardan biri batılı liberalizmde ahlaki değerler ve

hakikat nisbi olduğu için “hürriyet” de sınırsızdır. Niçin? Çünkü bir takım ahlaki değerlere inandığınız için sizler bu değerlere saldıran kimseleri suçlamaya hakkınız yoktur, çünkü karşı tarafın bu haklara inancı olmayabilir. Bu bakımdan hürriyet için her hangi bir had ve hudut, sınırlama yoktur mantıkta “Hürriyet” sınırsızdır. Niçin? Çünkü sabit bir hakikat mevcut değil. Zira onlara göre ahlaki değer ve hakikatler nisbidir.

Fakat İslam’da “Hürriyet” böyle değildir. İslam’da sabit ve kesin değerler mevcuttur, bir gerçek mevcuttur. O gerçekler doğrultusunda hareket etmek, değerli olup, değer ve olgunluk yaratmakta. Bu bakımdan “Hürriyet” bu değerlerle birlikte sınırlanıyor. Değerleri nasıl tanıyıp elde etmek gerektiği mevzuu ise başka bir konudur. Bu meseleyi anlamak için birileri yanlış yollardan gidebilirler ve birileri de doğru yoldan gidebilirler... Bu meseleler bu sohbetimizin gündem dışındadır. Her haliyle “Hürriyet” hakikatle ve değerlerle sınırlıdır.

İslam’da bu kadar değer göre “Sosyal Hürriyet” eğer bir halkın manevi ve maddi getiri ve zenginliklerinin yok edilmesi, zayıflatılması yönünde kullanılacak olursa zararlıdır. Bir insanın kendi hayatı gibi;

«من قتل نفساً بغير نفس او فساداً في الارض فكأنما قتل الناس جميعاً»

Kur’an mantığında bir insanı öldürmek tüm insanlığı öldürmek mesabesinde ve bu çok ilginç bir kavramdır, bir insanı öldürmeye kalkışan kimse bütün bir insanlığı öldürmüş gibi olur, çünkü insanlık harimine tecavüzdür. Fakat onun istisnası da var ve o da şudur ki;

«بغير نفس او فساد في الارض»

Meğer o insanın kendisi başka bir cana kıymış olsun veya fesat yaratmış olsun. Dikkat ediniz sahil ve kesin haklar bu hürriyeti sınırlamaktadır, hayat hakkını sınırladıkları gibi.

Diğer bir fark şudur ki batıda hürriyetin sınırını maddi çıkarlar oluşturuyor. İlk önce sosyal ve ferdi hürriyetler için bazı sınırlamaları belirliyorlar, işte bu onlardan biridir, maddi çıkarlar tehlikeye düştüğü zaman hürriyeti sınırlamaktalar. Maddi çıkarlar, bu ülkelerin büyüklüğü, bu ülkelerin bilimsel sultaları, talim ve terbiye, insanların kesin haklarından olan makulelerdendir. İnsanlar öğrenme hakkına sahipler fakat bu hürriyet büyük batılı üniversitelerde sınırlandırılmaktadır. Bilim ve üstün teknoloji kendi tabirleriyle (High Tec) aktarılamaz.

Teknolojinin başka ülkelere aktarımı yasaktır. Niçin? Çünkü eğer bu teknoloji ve ilim başka ülkelere aktarılacak olursa söz konusu ülkenin tekelinden çıkar ve bu maddi güç ve sulta kendi durumuna terk edilmeyecek. Hürriyetin sınırı oluşuyor, yani üniversite hocası mesela 3. Dünya ülkesinden gelen talebesine, İranlı, Çinli vs. talebesine filan bilimsel sırrı öğretme hakkına sahip değil.

Bilgi ve haber aktarımı da bunun gibidir. Bugün dünyadaki tüm yaygara haber ve bilgi akışının serbestçe yapılıp yapılmaması üzerinedir.. Bırakınız halk hür olsun, bırakınız halk haberdar olsun. Batıda hürriyet buraya kadardır, örneğin Amerika’nın Bush yönetimi döneminde Irak’a saldırısı sırasında bir hafta boyunca tüm medya organlarında koyu bir sansür uygulandı ve bununla hatta övündüler ve hiçbir yayın organının ve muhabirin Amerika’nın Irak saldırısı ile ilgili ne bir tek haber ve ne bir tek fotoğraf yayınlamaya hakkının olmadığını resmen bildirdiler. Her kes Amerika’nın Irak’a saldırdığından haberdardı ve bunu itiraf bile ediyorlardı ama bu saldırının mahiyeti ve ayrıntılarından hiç kimsenin haberi yoktu. Bu yayınlarla ülke güvenliğinin tehlikeye düşeceğini iddia ediyorlardı.

Görüldüğü gibi batı da askeri güvenlik meselesi hürriyet hakkını sınırlandırabilmekte, yani maddi bir sınır, maddi bir duvar oluşturdu, Devlet temellerinin direklerinin sağlamlığı da diğer bir sınırdır. Bundan birkaç yıl önce (4-5 yıl) Amerika’da bir grub ortaya çıktı ki bunların haberini de gazete okuyanlar o dönemin yayın organlarında gördüler. Fakat ben o sırada olayla ilgili daha ayrıntılı bilgi edindim. Fakat kendi gazetelerimiz de dahil tüm gazeteler bu dini grubun (Clinton döneminde) Amerikanın mevcut yönetimine karşı harekete geçmiş dini bir grub olduğunu yazdılar. Onlara karşı bir takım güvenlik ve polisiye girişimlerinde bulunuldu ama bir fayda vermedi.

Onların toplandıkları mekânı kuşatarak yaktılar ve o yangında 80 civarında insan yanıp kül oldu. Bu olayın fotoğraflarını da yayınladılar ve bu 80 kişinin içerisinde kadın ve çocuk bile vardı. Hatta tek bir kişi bile onlardan askeri değildi, işte hayatta kalmak özgürlüğü, siyasi mücadele özgürlüğü ve inanç özgürlüğü bu sınırlarla sınırlanıyor. Ahlaki değerler o bölgelerde hürriyet karşısında engel teşkil etmez, mesela homoseksüel hareket Amerika’da yaygın hareketlerden biridir ve bununla kıvanç bile duyuyorlar, cadde ve sokaklarda gösteri düzenliyorlar, dergilerde resimleri boy gösteriyor, filan tüccarın filan meşhur siyaset adamının bu grubun içinde olduğunu iftiharla, övünerek

belirtiyorlar, hiç kimse utanmıyor ve inkâra kalkışmıyor. Daha önemlisi bu harekete karşı çıkan bazı hareketler bir takım medya organının sert saldırısına maruz kalıyor ve homoseksüel harekete karşı çıktıkları gerekçesiyle ağır eleştirilere tabi tutuluyorlar. Yani ahlaki değerler batıda kesin olarak hürriyet için bir sınırlama getirmiyor. Başka bir örnek de Avrupa ülkeleridir. Örneğin faşizmin çıkarları doğrultusunda fikir özgürlüğünü kısıtlıyorlar. Fakat çıplaklıkla ilgili faaliyet ve propagandalara en ufak bir sınırlama getirmiyorlar. Demek oluyor ki batı liberalizminde özgürlük sınırları maddi sınırlardır, ahlaki sınır diye bir şey söz konusu değil. Fakat İslam'da ahlaki sınırlar var, İslam'da hürriyet maddi sınırların yanı sıra ahlaki sınırlara da sahiptir. Bu bir mantıktır. Toplumda Müslüman, Hıristiyan ve Yahudi ve diğer dinlerin mensupları yaşıyor ve şu anda ülkemizde (İran)de var, asrısaaadet döneminde de vardı ve bunun hiçbir sakıncası yoktur. Fakat eğer fasid bin akide ve inanca sahip olan kimse, savunma gücüne sahip olmayan kimseleri saldırılarına hedef edinir ve onları saptırmak isterse bu insan için bir sınırdır. Hürriyet bu noktada sınırlanıyor. İslam açısından durum böyledir. Mesela eğer fesada kalkışarlarsa, fikri, cinsel veya siyasal fesad işlerlerse veya köşe kenarda tanık olduğumuz sözüm ona filozof görünümündeki kimseler eğer kalkıp da yüksek eğitimin gençler için yararlı olmadığına dair bir şeyler yazacak olurlarsa mümkündür büyük bir kitle üzerinde etki yaratmasın ama az bir grub üzerinde bile etkili olması durumunda buna izin vermek olamaz ve insanları eğitimden alı koymalarına göz yummak düşünülemez. Hürriyet yalancılık değil, hürriyet gerçek dışı haberler yaymak değil. Benim burada gündeme getirmek istediğim bir eleştiri hürriyet mevzuuna eğilen kimselerin niçin bu hususta İslami mevzulara ve İslami kaynaklara hiç baş vurmamalarıdır?

Kur'anı Kerim'de Ahzab suresinin 60. Ayetinde Allah Taala şöyle buyuruyor:

«لئن لم ينته المنافقون و الذين في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك بهم»

"Münâfıklarla gönüllerinde hastalık olanlar ve Medîne'de kötü haberler yayanlar, bu işten vazgeçmezlerse and-olsun ki sana, onlara karşı bir kuvvet veririz de sonra artık orada pek az bir müddet komşu olabilirler sana."

Burada Mercifun kelimesi münafıklar ve kalplerinde kötü hastalık olanlar tabirlerinin yanında yer almıştır.

Münafıklar bir gruptur ve gönüllerinde hastalık olanlar مرض قلوبهم في ذينال başka bir grup ve "mercifun" sözcüğü bu ikisinin hemen yanında yer almıştır. "Mercifun" yani sürekli olarak yalan haberlerle halkı, toplumu korkutanlar..

Yeni kurulmuş İslami bir toplum onca düşmanıya, onca Kur'ani gönüllü güçleriyle, onca gönüllü nebevi güçleriyle her kes bu nizamın müdafaası, ülkenin korunması için tüm alanlarda her an hazır konumda bulunmalıdır. Böyle bir ortamda gerçek dışı bir haber eğer bir kuruntu gibi toplumun içine düşerse, moralleri çökertirse işte bunlar

"mercifun"dur. Kur'anı Kerim buyuruyor ki eğer "mercifun" yani halkı sürekli korkutanlar, insanları umutsuzluğa sürükleyenler, halkı teşebbüsten alıkoyanlar eğer bu tutum ve davranışlarından vazgeçmeyecek olurlarsa «بهم لنغرينك» yani seni onlara musallat edeceğim. İşte bu hürriyetin sınırıdır. Anladığımız gibi İslam'da hürriyetin bir diğer farkı da manevi değerlerden oluşan bin sınırı var. Bir diğer fark da şudur ki batı Liberalizm düşüncesinde hürriyetin

"teklif"le çelişkili olmasıdır. Batıda hürriyet demek, her türlü yükümlülük ve görevlerden de özgür demektir. Fakat İslam'da hürriyetin madalyonunun öbür yüzü yükümlülüktür. Aslında insanlar hürdürler çünkü mükelleftirler. Eğer mükellef olmasaydılar hürriyetin de bir gereği kalmazdı. Aynı melekler gibi olurlardı. Mevlana'nın tabiriyle :

Denildi ki bir hadiste Hallak'ı Mecid âlemdeki varlıklarını üç tür yarattı

Bir gruba hepten akıl, ilim ve cömertlik verdi fakat öteki melektir ve secdeden başka bir şey bilmez

Beşerin özelliği mütezaad, çelişkili amaç ve içgüdülerden oluşmuştur ve bunca türlü türlü gayeler içerisinde kemal ve olgunluk yolunu bulmakla mükellef kılınmıştır. Ona kemal yolunu kat etmesi için hürriyet verildi, bu hürriyet bu değerli birlikte tekamül içindir, nasıl ki insan hayatının kendisi tekamül içindir;

«و ما خلقت الجنّ و الانس الا ليعبدون»

"Allah Taala ins ve cinni ubudiyet mertebesine ulaşmak için yarattı" Hürriyet de hayat hakkı gibidir, ubudiyete bir mukaddime, ön hazırlık.

Batıda teklifin reddinde o kadar ileri gittiler ki sadece dini teklifleri reddetmekle kalmadı hatta teklifin var olduğu, farz ve haramların bulunduğu tüm ideolojileri bile reddettiler.

Bu Amerikancı liberal yazarların, onları kendileri için peygamber seçenlerin son eserlerinde batılı özgürlük

düşüncesinin “gerekler, gereksizler” ilkesi ve ideoloji ilkesine muhalif olduğunu belirtiyorlar. Fakat İslam tamamıyla bu görüşe zıt bir fikir ileri sürüyor. İslam "hürriyet"i yükümlülükle, teklifle birlikte kabul etmekte.

Bu bakımdan yazarlar ve tartışmacılara benim ilk tavsiyem şudur ki hürriyet kavramının idraki konusunda bağımsız davranmalı, bağımsız düşünmeli ve bağımlı olmamalıyız. İkinci tavsiyem şudur ki hürriyetten suistifade olunmamalı.. Bazıları sürekli olarak şöyle bir iddia da bulunuyorlar ki “Basında yeni elde edilmiş hürriyetler”. Bana göre bu hakikat dışı bir ifadedir. Bu sözün kaynağı yabancı radyolardır. Elbette şu sıralar gazete ve dergilerde de bir takım şeyler yazıyor ve tacizde bulunuyorlar. Bu kimselerden bazıları geçmişte bu gibi teşebbüslerde bulunmazlardı ve diğer bazıları ise bu tavırlarını geçmişte de sürdürüyorlardı. Geçmişte ülkemizde bu gibi medya organlarının zamanın cumhurbaşkanı ve öteki yetkililerine karşı hatta bazı İnkılab konularına karşı olduk olmadık laflar ettiler ve hatta o dönemde bile hiç kimse bunlara karşı çıkmıyordu. Ben bu konuda bir çok örnek verebilirim ve şu anda aklımda bir sürü örneği mevcuttur ve eğer bu toplantı uzarsa onlara temas ederim. Ben bundan 6-7 yıl önce “Kültürel Saldırı” meselesini gündeme getirdim ve o zaman bu mesele çok tartışıldı. Hatta bazıları birçok şeyler yazdılar ki kuşkusuz sizler onları hatırlıyorsunuzdur. O dönemde İran İslam Cumhuriyeti Televizyonunda konuyla ilgili bir oturum düzenlendi. Bu oturuma 4-5 kişi katılmıştı onlardan biri benim açıkladığım görüşü tasvib etmekteydi ve ötekiler ise bu görüşü kesinlikle reddediyorlar ve bu sözlerin hayal ürünü olduğunu, batıl olduğunu iddia ediyorlardı. Gördüğümüz gibi hiç kimse başkalarına engel olmuyor, saldırıya geçmiyor.

Bazılarının dosyaları karanlıktı, elleri kirlenmişti ve meydana adım atmaya cesaret edemiyorlardı, onlar bile bir şey diyecek olsaydılar kimse karışmazdı, ama kendileri korkuyorlardı çünkü dosyaları kirliydi. Onların, İslam'a, İmam'a, inkılab'a ve imam'ın İslami düşüncelerine karşı kinleri eskiden beri malumdu. Bunlar kendilerini meydanlarda boy göstermeye cesaret edemiyorlardı. Onların yanlış, hatalı yorumu 30 milyon insanın düzen aleyhine oy verdiğini zannetmeleriydi. Bunlar sevindiler oysa halk 30 milyon oyu düzenin istikrarı, geçerliliği için vermişti. İslam düzeninin iftiharların biri şudur ki İslam İnkılâbının zaferinden 18 yıl geçmesine rağmen bir seçimde, 32 milyonluk seçmenden 30 milyon insan yani seçmenlerin %90'ı seçime katılmıştır. Bunlar nizamın güç noktasını, nizamın zafiyeti olarak nitelediler. Daha seçimlerin ilk günlerinden itibaren özellikle yabancı radyoların borazanları öterek 30 milyon düzen aleyhtarının muhalif olarak görüş belirttiklerini dillendirmeye ve düzenin güçlü yanını zayıf yanı olarak göstermeye çalıştılar. Bu zavallılarda ya inandılar veya kendilerini aldattılar ve 30 milyon muhalifin var olduğu bir ülkede kendilerinin artık sessiz kalmamaları gerektiğini ve bir şeyler söylemelerinin icap ettiğini düşünerek cesaretleri arttı.

Nitekim hürriyetin yeni kazanıldığı cümlesini hey dönüp dolaşıp tekrarlamamak gerekir. Görüyoruz ki yetkililerden bazıları sürekli olarak medyadan hürriyet ilkesinin temelden tehlikeye düşmemesi için hürriyeti sınırsız olarak kullanmamalarını istemekte. Toplum fertleri Allah vergi haklarından her ne kadar fazla yararlanırsa o kadar iyidir, ancak sınırların dışında olmamalı. Toplum fertleri Allah vergisi haklarından her ne kadar fazla yararlanırsa İslam düzeni de kendi hedeflerine bir o kadar yakınlaşır. Her zaman şahsen benim yazarlara olan eleştirim, niçin yazmadıkları, niçin araştırmadıkları, niçin yorumlamadıkları yönünde olmuştur.

Burada sahih sınırları riayet etmek gerekir, elbette bu sınırlar, bir hükümet veya nizamın kendi çıkarları uğruna ortaya çıkaracağı sınırlar değildir. Dünyada bazı düzenlerin var olmasına ve bu gibi sınırları kendi çıkarları doğrultusunda belirlemelerine rağmen İran İslam Cumhuriyeti düzeni kesinlikle böyle bir özelliğe sahip değildir. İran İslam Cumhuriyeti düzeninin temeli adaletle dayalıdır. Yani eğer liderlik makamı adaletten düşerse otomatik olarak ve başka her hangi bir unsurun müdahalesi olmaksızın liderlikten düşer. BU düzende sınır İslami sınırlardır. Kur'anı Kerim'de, Hadis'te ve dinin sahih olarak idrakinde sınır olarak tanınan hususlar, bunlar muteberdir ve riayet olunması gerekir. Eğer riayet olunmazsa yetkililer bu hususta yükümlüdürler, yargı mensupları, hükümet mensupları, İrşadi İslami sorumluları ve öteki yetkililer mükelleftirler. Eğer vazifelerini yerine getirmeyecek olurlarsa günah ve suç işlemiş olurlar. Sınırları korumaya mükelleftirler. Benim bugün son olarak belirtmek istediğim husus şudur ki Hürriyet makulesi İslami bir makuledir, kavramdır. Onun hakkında İslami düşünmeli ve hepimiz onun sonuçlarına İslami bir hareket, şer'i bir mükellefiyet olarak inanmalıyız. Toplumumuzda olan şeylerin değerini bilmeli ve ondan azami yararı sağlamalıyız. Fikir ve düşünce sahipleri, âlimlerimiz çaba harcamalı. Elbette bazı mevzular uzmanlık

konuları arasında gündemdedir, okullarda, üniversitelerde, medyada ve özel alanlarda gündeme getirilmelidir. Bazı konular ise her kesin yararlandığı mevzulardır ve söz konusu edilmesi ve her kesin yararlanmasına sunulması gerekir.

Allah Taala'nın düzenimizin filizlenip açılmasına yararlı olan şeyleri tahakkuk ettirmesini temenni ederim. Gelecek ve umutlar sizlere ait olan aziz gençlerimiz ve üniversite öğrencilerimizin bu filizlenme ve hizmetlerde daha büyük bir başarı sağlamanızı temenni ederim.

Vesselamu aleyküm ve rahmetullah ve berekatuh

Müdürlük Eğitim üniversitesi öğrencilerinden bir grubun okulu bitirme merasimindeki konuşması (1377/6/12